

# SKAVTIČ



**SPOZNAVAMO SE** 12

**ZGODBA** 14

**ROVERWAY** 18

**GOBE** 39

**oktober 2016**



TISKOVINA  
Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana





Fotografije iz vaših skavtskih dogodkov nam lahko pošiljate na: [kbelicic@skavt.net](mailto:kbelicic@skavt.net)



Dvig zastave, skupni tabor Lj 5 & Lj 4, FOTO: OTT ŠAPONIA



Angleške stezice, tabor PP, England, Ajdovščina - Šturje 1, FOTO: LUKA KOBAL



Breme vsak po svoje nosi, tabor VV, Trboje, Škofja Loka 1 FOTO: KAČA KAJA



Lahko noč, umiti zobkil, Tabor PP, Tolmin, Velenje 1, FOTO: SIMON BREZOVNIK



Pot preživetja, Tabor stega, Reteče, Žiri1, FOTO: ROK PISK



Ko poleti na morju rabiš pulover, potovalec klana Živahnih Skal, Poljska, Škofja Loka 1, FOTO: URŠKA DOLENC



Totema ne damo!, Tabor VV, Rdeči breg, Ptuj 1, FOTO: DANI POSLEK



Vhodna zgradba kot se šika, tabor IV, Tržišče, Ribnica1 in Brežice1 FOTO: AGARA VUČEMILOVIČ



Krasen dan v antični Grčiji, TaborVV, Postojna1, FOTO: URŠKA URH

## FOTOSTRAN

### UVODNIK

### SKAVT KOLEDAR

### AKTUALNO

- Dohodnina 5
- Tujec sem bil in ste me sprejeli ... 6

### VVETRU

- Ali ste vedeli, da ... 8

### ODKRIVAJMO SLOVENIJO

- Steg se predstavi 9

### ČIRAČARA BUM

- 100. obletnica veje VV 11
- Spoznavamo se 12
- Igrri za spoznavanje 13

### SKAVTSKE DOGODIVŠČINE

- Zgodba 14

### ODPIRANJE NAVZVEN

- Dnevnik z Roverwaya 15
- Roverway 18
- Svetovni dan mladih skozi oči udeleženca 20
- Svetovni dan mladih ... kar najbolje pripravljen služiti 22
- Odprava v Rusijo 24
- 15 let zveze bratovščin odraslih skavtov in skavtinja 26

### SKAVTPRAKTIK

- Plavajoča košara 28
- Domač sir 30

### OB OGNJU

- Obljuba, zvestoba, dogodivščina 31
- Mali bober Štef in gozdni vsiljivec 32

### NA PREPIHU

- Majhna deklica na prometni cesti 34

### Z GLAVO ZA NARAVO

- Vsak dan grem v šolo, na faks ali v službo 35
- Permakultura in skavtstvo 37
- Gobe 39

### SKAVT MILAN SVETUJE

## SKAVT NORRIS

- Še zadnja svarila 44

## SKAVT PETER

### FOTOSTRAN

### DOHODNINA



8



15



24



39



Klara Mihelčič, *Skrivnostni metulj*, Logatec 1

### ZBUDI SE!

Človek, odpri oči! Svet te čaka! Kako lahko je samo sedeti, delati stvari, ki jih imamo v navadi, se prepustiti, da nas drugi vodijo ... Kako brezskrbno ... Ampak, ali je to prav?

Svet nas čaka, da ga raziščemo. Ga bomo raziskali tako, da bomo sedeli doma? Ga bomo spoznali tako, da si ne bomo upali poskusiti nečesa novega?

Pojdi ven! Sprehodi se po poti, ki je še ne poznaš. Zadihaj sveži zrak. Preplezaj najvišjo goro, prepлавaj najmogočnejšo reko. Upaj si! Drzni si!

Cilj, ki ga dosežeš ob opravljenem izzivu, je nekaj najboljšega. Je veselje in radost.

Naj vam to skavtsko leto na poti pušča veliko izzivov in še več veselja ter smeha! ☺

Glavna urednica: Klara Mihelčič  
 Uredniki: Ana Špes, Jan Šavli, Veronika Krečič, Klemen Beličič, Teja Špes, Patricija Slakan Vujasinovič, Matej Hosner, Katja Černelič, Zdenka Treiber  
 Urednik fotografij: Viktor Hächtl  
 Redaktorici: Zala Dimc, Tina Kosi  
 Glavna lektorica: Neža Knapič  
 Lektorici: Eva Travnik, Ana Zupan  
 Ilustratorica: Ana Resnik

Oblika in prelom: Jernej Hrovatin, Benjamin Pezdir  
 Tisk: Tiskarna Povše

E-pošta: skavtic@skavt.net  
 Slike pošljite na: kbelicic@skavt.net

Tiskovino Skavtič izdaja Združenje slovenskih katoliških skavtinja in skavtov. Ulica Janeza Pavla II. 13, SI-1000 Ljubljana, tel.: 01 433 21 30, 0590 27 200, GSM: 031 210 944, 040 429 456 Sofinancira: Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport - Urad RS za mladino.

Naklada: 3700 izvodov • Cena: 2,00€ • Letna naročnina: 10,00€ • Letnik: 20/4

Naslovnica: Olimpijske igre - hokej na travi, tabor IV Reteče Koroška 2  
 Foto: Vesna Perovnik



## SAJ SI SKAVT!

- 15. in 16. oktober – JAKEC
- 22. oktober – ZLATA ŽABA
- 12. in 13. november – SVET ZDRUŽENJA
- 10. december – sprejem LMB na Dunaju
- 11. december – regijski sprejemi LMB

## KER SI FIRBČEN!

Si vedel/-a ...

- da lahko žirafe in podgane zdržijo brez vode dlje kot kamele;
- da človeško telo popolnoma zamenja kožo vsakih sedem let;
- človek prej umre od nespečnosti kot od stradanja. Smrt nastopi po desetih dneh brez spanja, medtem ko pri stradanju po nekaj tednih.

## POSKRBI ZA DUHOVNOST :-)

- 1. november – vsi sveti
- 8. december – Marijino brezmadežno spočetje



Učimo  
samostojnosti

Skavti 

Spodbujamo  
ustvarjalnost

Vzgajamo v  
duhu vrednot

Razvijamo  
odgovornost



»Zaupam skavtom, ker vem,  
da je to zdravo in pozitivno  
okolje za mojega otroka.  
Podarjam del dohodnine!«



Mojca  
35 let

Miha  
33 let

»Všeč mi je, da moja otroka  
svoj prosti čas preživljata v  
naravi, zato skavtom  
podarjam del dohodnine.«







# TUJEC SEM BIL IN STE ME SPREJELI ...



## SLOVENCIM SMO BEGUNCIM, SLOVENCIM SMO Z BEGUNCIM

Slovani so v 6. stoletju prišli z območja Karpatov in se razselili po Evropi v iskanju boljših življenjskih pogojev – naravnih danosti. Eni izmed teh Slovanov smo tudi Slovenci, ki smo se kasneje zaradi političnih nemirov razselili po državah, kot so Argentina, Avstralija, Švica, ZDA, Nemčija ... Danes se mladi selijo izven države v iskanju boljših kariernih možnosti, v prihodnosti pa bi se lahko selili zaradi klimatskih sprememb.

Jaka Matičič, Pojoči jelen,  
Loška dolina 1  
Skavtski trener globalnega učenja

Tudi Slovenijo je v obdobju med 17. oktobrom 2015 in 25. januarjem 2016 prečkalo 422.724 migrantov, od katerih jih je bilo 45 % iz Sirije, 30 % iz Afganistana, 17 % iz Iraka, preostalih 8 % pa iz drugih držav. Glavni razlog za beg iz njihovih držav so bili razlogi, ki so ogrozili njihovo življenje oz. osebno integriteto. V času prihodov je bilo v širši, kot tudi skavtski javnosti veliko debat na temo migrantov/prosilcev za mednarodno zaščito/beguncev, kjer smo se skavti za razliko od širše javnosti na te izzive dokaj pozitivno odzvali. Nismo namreč česarkoli zagovarjali ali negirali, preprosto smo šli in ljudem pomagali. Ampak kdo so ti ljudje? Jih poznamo in razumemo? Ali se o dejstvih prepričamo sami ali verjamejo tistemu, kar nam rečejo drugi?

## MIGRANT/BEGUNEC/PROSILEC ZA MEDNARODNO ZAŠČITO

Krog teh pojmov se je v slovenski javnosti veliko slišalo, marsikdaj pa se jih je tudi preprosto enačilo, kot da gre za podobne zadeve, kar pa seveda ne drži. V SSKJ je **migrant**, »[...]kdor spreminja stalno ali začasno bivališče«. V kontekstu aktualnega toka migracij je to oseba, ki je sicer šla iz države, a še vedno lahko uživa podporo svojih konzularnih predstavništev v tujini, brez da bi zaradi tega ogrozila svoje življenje ali integriteto. **Begunec** je nekdo, ki se zaradi strahu pred preganjanjem zoper pripadnost rasi, veroizpovedi, političnemu prepričanju idr. ne more zadrževati v svoji državi, hkrati pa zaradi izpostavljenosti tveganju verjetno ne more uživati podpore konzularnih predstavništev svoje države v tujini. Oseba ne postane begunec avtomatsko, ko beži, ampak lahko ta status pridobi šele potem, ko se ji ga odobri znotraj države, v kateri je oseba zaprosila za mednarodno zaščito. Pri prošnji za **mednarodno zaščito** ni nujno, da bo oseba dobila status begunca, ampak lahko pridobi subsidiarno zaščito, ki je precej bolj omejena, kot je status begunca. Trenutno imamo v Sloveniji veliko ljudi, ki so nastanjeni v Azilnem domu – to so **prosilci za mednarodno zaščito**. Ob odobritvi statusa begunca ali statusa subsidiarne zaščite se morajo ti ljudje iz Azilnega doma izseliti v integracijsko hišo, kjer lahko bivajo kratek čas oz. si lahko sami poiščejo

stanovanje, če imajo sredstva, s katerimi si to stanovanje potem tudi plačajo. Pred pridobitvijo statusa begunca ali subsidiarne zaščite oseba ni upravičena do tega, da si sama najde službo, ki bi ji zagotavljala samostojno preživljanje sebe in družine. Dobi pa po dveh mesecih bivanja v Azilnem domu v Sloveniji ta oseba žepnino, ki znaša 18 € mesečno. Ko ima begunec možnost poiskati službo, je prva ovira predvsem jezik – odrasli imajo znotraj Azilnega doma na voljo do 100 ur slovenščine –, saj je iskanje službe v Sloveniji oteženo že tistim, ki jim je slovenščina materni jezik, kaj šele tistim, ki jezika ne znajo zelo dobro.

## MOJA KULTURA = TVOJA KULTURA

Ljudje, ki prihajajo k nam, le niso toliko različni, kot smo mi. Že po verskem prepričanju je marsikateri izmed njih katoliške oz. pogosteje protestantske veroizpovedi in je ravno zaradi preganjanja kristjanov moral bežati iz svoje države. Marsikateri izmed njih tudi razmišlja ali pa je že zamenjal vero v Sloveniji in postal kristjan. Tudi muslimanska vera je v slovenskem prostoru prisotna že zelo dolgo, mogoče malo bolj še iz časov, ko so v Slovenijo prišli prejšnji begunci – Bošnjaki, ki so bili prav tako preganjani zaradi verskega in narodnega ozadja. Aja, poleg tega – ste vedeli, da tudi muslimani priznavajo Jezusa? Priznavajo ga kot preroka, a ga ne vidijo kot Božjega sina. Zanimivo je tudi to, da smo v bistvu muslimani in kristjani bratje,

a tega včasih ne vidimo – po navedah nekaterih naj bi namreč oboji izhajali iz preroka Abrahama, ki je imel dva sinova. Prvega mu je dala dekla, ki mu je bilo Izmael, in drugega žena Sara, ki mu je bilo ime Izak. Tako so Židje potomci Izaka, ki so prevzeli židovsko vero, Arabci pa potomci Izmaela, ki so prevzeli muslimansko vero.

Ste se kdaj vprašali, od kod izhajajo zelo pomembni elementi naše kulture, ki se nam na prvi pogled zdijo danes povsem običajni? Ste se kdaj vprašali, kje pravzaprav je zibelka naše kulture? Že ideološko krščanska Evropa izhaja iz prostora, od koder bežijo ti ljudje, pa vendar tudi matematika, ki jo danes cenimo kot eno izmed najpomembnejših znanosti za razlaganje naravnih znamenitosti, prihaja s tega področja – Mezopotamija, civilizacija, ki se je raztezala na območjih sedanjega Iraka, Kuvajta, Sirije, Turčije in Irana, je svetu dala veliko – od 60-minutne ure, 24-urnega dneva, 360-stopinjskega kroga. Še kalendar, ki so ga uporabljali, je bil zelo podoben današnjemu – upošteval je lunin cikel in ga je sestavljalo sedemdnevni teden. Tudi famozno število pi ( $\pi$ ) so poznali že oni oz. vsaj njegov približek – 3,125 oz. 25/8. Pa ne samo to – tudi številke, ki jih uporabljamo danes, so arabske, prve pisave izhajajo od tu (klinopis). Moderna medicina brez Mezopotamcev tudi ne bi bila to, kar je. In priljubljena igra šah, ki so jo igrali v Evropi že v srednjem veku – da tudi ta ne prihaja iz Evrope, ampak so jo iz Indije v svet ponesli ravno Perzijci in Arabci. Za nastanek namiznih iger, kot jih

poznamo danes, je kriv ravno šah. Si predstavljate današnje življenje, če vseh teh stvari ne bi imeli? Verjetno marsikateri izvidnik ali volčič ne bi imel nič proti, če matematike ne bi bilo. ☺ Ampak brez nje tudi ne bi imeli marsikaterega tehnološkega čudeža, ki jih imamo danes vsi tako radi.

Ljudje, ki so danes pri nas, po večini prihajajo iz držav – Iraka, Irana, Sirije in Afganistana. Iračani in Sirci govorijo arabski jezik, Iranci in Afganistanci perzijsčino v zelo razširjenem dialektu – farski. Medtem ko arabski jezik spada med afrazijske jezike, spada perzijsčina med indoevropske. In resnično presenečen sem bil, ko sem ugotovil, da so nekatere besede resnično podobne tistemu, kar se govori tudi v Evropi.

Besede, ki so podobne besedam v evropskih jezikih, so pantalon za hlače, džerač za nogavice in še kar nekaj je takih besed. Oba jezika veljata za ena najstarejših na svetu in marsikatera arabsko ali perzijsko govoreča oseba lahko še danes bere po več stoletij stare zapise brez večjih težav. Le predstavljajte si, da bi danes s tako lahkoto brali Brižinske spomenike.

Če bi v prihodnosti imeli stik s katerim izmed ljudi, ki so bežali iz svoje dežele zaradi strahu pred vojno ali ostalimi grozotami, vam v pomoč dajem osnovne besede, ki jih lahko najdete **v spletni verziji tega članka na SkavtNet**.

## KAJ OD TEH LJUDI LAHKO PRIČAKUJEMO?

Kaj pričakovati, lahko govorim predvsem iz lastne izkušnje dela



z njimi, ki sem jo začel ob začetku begunske krize v sprejemnem centru na Dobovi kot koordinator prostovoljcev. Moje delo je tudi danes povezano z njimi, saj se z njimi še vedno ukvarjam znotraj projekta za zdravje migrantov, ki ga izvajamo v službi. Ljudje si želijo biti koristni, pomagati soustvarjati družbo, si najti zaposlitev in poskrbeti za svojo družino. Zelo so hvaležni za vsako aktivnost ali pozornost, ki jim jo naklonimo, tako da smo tudi skavti povabljeni, da s temi ljudmi začnemo sodelovati. Mogoče kot posamezniki, ki jih mimogrede srečamo na ulici s prijaznim pozdravom, mogoče kot aktivni državljani, ki želijo prispevati k boljši družbi preko aktivnosti, kamor jih vključimo. Na ta način se bodo pri nas počutili sprejete, mi pa bomo tudi bolj odprti za razumevanje njih samih, ko kateri izmed njih postane naš sosed ali mogoče celo skavtski brat. Saj veš, kaj pravi tisti dobri stari skavtski rek: »Skavt vsak dan opravi vsaj eno dobro delo«. ☺

Mogoče se namreč tudi mi kdaj znajdemo v situaciji, ko bomo sami begunec/migrant zaradi vojnih, političnih, ekonomskih, klimatskih ali kakih drugih razlogov.

Če vas zanimajo kake konkretne informacije o delu z begunci ali bi se radi vključili v pomoč pri njihovi oskrbi, se za moje kontaktne podatke lahko obrnete na pisarno ZSKSS.



Projekt je sofinanciran s strani Evropske unije. Vsebinska dokumenta je izključna odgovornost avtorja in v nobenem pogledu ne izražata stališča EU.

# ALI STE VEDELI, DA ... SKAVTSKA RUTKA

Zdenka Treiber, *Romantična miška*,  
Maribor 1

- ... nošenje rutke izvira iz druge Matabele vojne (1896–1897) v Rodeziji (danes Zimbabve) v Afriki? Baden-Powell se je tam boril skupaj s Frederickom Russell Burnhamom, Američanom, zaposlenim v britanski vojski. Baden-Powell je posnemal Burnhamov način oblačenja, tudi sivo obarvan robec, ohlapno zavezan okoli vratu, da prepreči opekline.
- ... je Baden-Powell v knjigi Skavtstvo za fante predpisal rutko kot del skavtske uniforme, saj je bila rutka del uniforme v drugi Burski vojni, kjer je poveljeval? V nadaljevanju je zapisal, da ima vsaka četa svojo barvo rutke in da je rutka častno znamenje, zato mora biti vedno čista in urejena.
- ... so rutke nosili tudi mladi pripadniki različnih totalitarnih režimov? V nacistični Nemčiji so pripadniki Hitlerjeve mladine nosili črne rutke, ki so bile pod ovratnikom. V komunističnih državah so pionirji nosili rdeče rutke.
- ... je nošenje rutke povsem praktične narave? Rutka je oblikovana tako, da je razvita enake velikosti kot trikotna ruta za prvo pomoč.
- ... so bile sprva rutke zavezane z različnimi vozli, uporaba obročkov pa izvira iz 20. let 20. stoletja iz Združenih držav Amerike?
- ... ima v večini držav vsaka starostna skupina (veja) svojo barvo rutke? Enak sistem imajo v Sloveniji taborniki. ZSKSS je ena redkih evropskih in svetovnih organizacij, kjer ima vsaka lokalna enota (steg) svojo barvo rutke.
  - ... je v ZSKSS rutka znamenje obljube, pripadnosti stegu, Združenju slovenskih katoliških skavtinj in skavtov ter svetovnemu skavtskemu gibanju?
  - ... v ZSKSS nosimo 3 vrste rutk? Rutko obljube, ki jo ob obljubi v stegu prejme vsak član ZSKSS, rutko dogodka, ki se nosi v času trajanja določenega dogodka, in rutko

Združenja, ki jo posameznik prejme ob obnovitvi skavtske obljube ob izvolitvi v organe ZSKSS ali zaposlitvi v okviru ZSKSS.

- ... je rutka v ZSKSS v obliki enakokrakega trikotnika? Krajša robova tvorita pravi kot in sta dolga 70 cm. Nosi se zvita okoli vratu, čez ovratnik, spredaj speta z rožnim venčkom in ne zvezana.
- ... rutke skavti člani ZSKSS nikoli ne nosimo zvezane, niti z vozlom prijateljstva? Nezvezana rutka namreč simbolizirala našo odprtost do Boga in bližnjega.
- ... se rutki obljube v veji BB in VV razlikujeta od ostalih rutk obljube v stegu? Lahko sta manjši, a sorazmerni z osnovno rutko. Običajno imata tudi samo eno barvo (oz. dve v kombinaciji z rjavo v BB).
- ... v številnih drugih državah rutke menjavajo? V ZSKSS rutke obljube ne menjamo z domačimi in tujimi skavti. Rutka se menja le, ko začne posameznik delovati v drugem stegu ali če se ta uniči in s tem kazi podobo skavta. Poljubno se lahko menjavajo le rutke mednarodne odprave.
- ... je 1. avgust svetovni dan skavtske rutke? Prvega avgusta naj bi vsi aktivni in bivši skavti v javnosti nosili svoje skavtske rutke in s tem prinesli duh skavtstva vsem, ki jih tisti dan srečajo.





**OSEBNA IZKAZNICA**

**Ime stega:** Steg Zvedavi polh – Logatec 1

**Ime smo dobili po:** naše ime Zvedavi polh pove, da smo radovedni, željni novega znanja in nas zanima vse, kar se dogaja okoli nas in kar je nenavadnega

**Geslo:** bodi mlad in radoveden in življenje ne bo pobegnilo pred teboj

**Število ljudi v stegu:** 107.



# STEG ZVEDAVI POLH - LOGATEC 1

**Lokacija:** Logatec in okoliške župnije (Rovte, Hotedršica, Godovič, Planina, Zaplana).

**Sedež:** župnija Dolnji Logatec, kjer imamo tudi redna srečanja

**Ustanovitev:** prve obljube so bile 1. 5. 1994.

**Ustanovitelji:** temelje logaških skavtov so postavili župnik Tone Kompare, Tone Rupnik in Vladimir Lenaršič

**Veje:** BB, VV – krdelo Rdeča roža, IV – četa sove Howki, PP – klan divji petelin, SKVO

**Klic stega:** LOOOO – GATE  
GATE GATE – CCCCCC

**Več o nas si lahko prebereš na:**  
<http://logatec1.skavt.net>

SKVO, Logatec 1

## BARVE RUTICE IN NJIHOV POMEN:

Naša rutica je sestavljena iz dveh barv. Osnovna barva je modra in na njej je svetlo vijoličen trak.

**Modra** je barva globokega ledu, povezana je z duhovno zbranostjo in notranjim zadovoljstvom. Simbolično modra barva ponazarja modrost, neskončnost in nesmrtnost. Modra je Marijina barva in izraža odtujitev od vrednot tega sveta in dviganje osvobodjene duše proti Bogu in modremu nebu.



**Vijolična** barva je mešanica rdeče in modre, zato se nanjo navezujejo predstave sijaja in dostojanstva. Njen značaj je vzvišen in vladarski. Je barva skrivnosti, Kristusova barva, ki je v trenutku izpolnjene žrtve popolnoma združil v sebi človeka, sina zemlje, z nebesnim duhom.

Na kratko bi lahko rekli, da naša rutica predstavlja zavezanost med zemljo in nebom.





### POZNANI SMO PO:

- dnevno-nočnem orientacijskem tekmovanju JAKEC
- najlepši rutki, ki lahko rečemo, da predstavlja fante in punce
- najlepšem skavtskem puloverju
- ohranjanju tradicij (pletenje adventnih venčkov, butaric)
- treh porokah v SKVO v letošnjem letu
- veselju, razigranosti, smehu



### NAJBOLJ PRILJUBLJEN IGRA:

Od bobrčkov do voditeljev se vsi zelo radi igramo SARDELCE, pri katerih se nekdo skriva, ostali pa mižijo in štejejo do 20. Nato se vsi razkropijo in stečejo iskat skritega. Ko ga vsak najde, se v tišini postavi zraven skritega. Prvi ali zadnji (po dogovoru), ki najde skritega, je naslednji na vrsti, da se skriva.



# 100. OBLETNICA VEJE VV



**A** li si vedel, da volčiči letos praznujemo 100. obletnico nastanka naše veje? Koliko pa misliš, da poznaš o našem ustanovitelju in o svoji veji? Preizkusi se v kvizu in izvedi. Kar najbolje!

Jan Gačnik, *Gostobesedni surikata, Grosuplje 1*

## Kdaj je nastala veja VV?

- a) 1920
- b) 1917
- c) 2004
- č) 1916

## Zakaj se veja imenuje volčiči in volkuljice?

- a) Ker je imel Baden-Powell doma volka
- b) Ker so Baden-Powella klicali »volk, ki nikoli ne spi«
- c) Ker je bila to najljubša žival Baden-Powella
- č) Ker živijo volki v krdelu

## Kdo je bila žena Baden-Powella?

- a) Olave
- b) Olga
- c) Oliviera
- č) Oliva

## Kdaj so se lahko volčičem pridružile tudi volkuljice?

- a) 1999
- b) 1991
- c) 1990
- č) 2000

## Katera je najboljša veja že sto let? 😊

- a) Bobri in bobrčki
- b) Volčiči in volkuljice
- c) Izvidniki in vodnice
- č) Popotniki in popotnice

Odgovori: 1. č, 2. b, 3. a, 4. b, 5. b 😊





# SPOZNAVAMO SE

Živijo, bobri!

Letos v vaše kolonije prihajajo novi bobri in prav je, da jih lepo sprejmete. Da se boste lahko skupaj imeli lepo, se je najprej treba dobro spoznati. Tokrat zato predstavljamo dve spoznavni igri, ki ju imajo naši bobri zelo radi.

Gotovo imajo vaši veliki bobri že sami kakšno idejo, kako bi se lahko spoznali, lahko pa jim pokažete in predlagate tudi ti dve igri.

Veliki bobri ste lahko zelo izvirni in po potrebi še kaj prilagodite. Bodite pozorni samo na to, da bodo navodila dovolj preprosta in razumljiva za vaše bobre.

Za vse igre je priporočljivo, da se jih greste skupaj z njimi.

V tem skavtskem letu vsem želim veliko užitkov v vaši koloniji.

Trden jez!

Jerneja Kastelic, *Igriva mravlja*,  
Domžale 1

## KDO SE SKRIVA POD ŠOTORKO?

Bobri prosto tečejo po omejenem območju. Ko voditelj zakliče stop, vsi bobri počepnejo in zamižijo. Voditelj nekoga pokrije s šotorko. Ostali bobri potem ugotavljajo, kdo se skriva pod šotorko. Ko uganejo, se igra nadaljuje. Na ta način se bobri učijo opazovati in biti pozorni, kdo vse je v koloniji skupaj z njimi.



## KDO JE V BOBRIŠČU?

Izmed bobrov izberemo enega prostovoljca. Ko se igra začne, ta bober začne loviti ostale. Če koga ujame, mora povedati njegovo ime. Če imena ne ugotovi, mu ga ujeti pove, vendar potem lahko beži naprej. Če ime ugane, gre ujeti bober do bobrišča in »potrka nanj«. Voditelj, ki že čaka notri, ga spusti naprej, če pove njegovo ime. Če imena ne ve, počaka na drugega bobra, ki je ujet, da skupaj poskušata ugotoviti ime. Tako se bobrišče počasi polni. Vsak naslednji bober mora povedati imena vseh, ki so že notri oz. počakati druge ujete bobre, da to opravijo skupaj, če ne zmore sam. Ko je bobrišče polno, se igra zaključí. (Pri tej igri je potrebno biti pozoren na to, da bober, ki bo prišel pred bobrišče, ne bo v zadregi, če ne bo vedel imen tistih, ki so že notri. Zato je dobro prej vaditi vsa imena in po presoji igro malenkostno prilagoditi.)

# IGRI ZA SPOZNAVANJE

**Z**ačenja se novo skavtsko leto. Vsi nestrpni, polni skavtskega duha pričakujemo, da se podamo na pot svežih norih dogodivščin. Pridružili se nam bodo nekateri novi obrazi. Da se spoznamo in prebijemo led, je najbolje začeti s kakšno igro.

Katja Černelič, *Noroklepetava levinja,*  
*Homec 1*

## 1. KAKO TI JE ŽE IME?

Če imamo veliko skupino, na primer cel steg, celo četo ali krdečo, jih razdelimo v manjše skupine po 6. Postavimo se v krog. Določimo

enega prostovoljca, ki v roke dobi v rolo zvit časopis. Najprej se vsi člani skupine predstavijo in povedo svoja imena. Prostovoljec gre v sredino kroga in nato se igra začne. Določimo nekoga, ki mora zaklicati ime drugega iz skupine, prostovoljec na sredini pa mora poklicanega s časopisom nežno lopniti po glavi, preden ta pokliče naslednje ime. Če prostovoljec na sredini udari poklicanega, preden ta pove drugo ime, se zamenjata in gre v sredino ta, ki je »zamočil«. Igra se igra toliko časa, da se člani med seboj spoznajo. Pazimo, da ne postane dolgočasna.

## 2. SMARTIES VPRAŠANJA

Večjo skupino zopet razdelimo v manjšo, po 5 ali 6 članov na skupino. Vsak voditelj dobi svojo skupino in svojo vrečko smarties ali drugih raznobarnih bombonov. Za vsako barvo bombona je pripravljenih več vprašanj. Člani na začetku iz vrečke izvedejo vsak po en bombon in nato odgovorijo na vprašanje, ki se skriva pod to barvo bombona. Vprašanja naj bodo zanimiva, drugačna, smešna, tako da se člani med seboj spoznajo in da se sprostijo med novimi obrazi.



Foto: Klara Kos



## ZGODBA

**Petek, 23. september 2016**

Dragi dnevnik!

Izgubila sem stavo z Andražem. Izgubila sem in sedaj moram držati besedo ter za eno leto priti k skavtom. K skavtom! Jaz, Nika, ki stik z naravo vidi v vzpenjanju z gondolo na Ljubljanski grad. Verjemi, preverila sem, skavti so neprestano zunaj; v gozdu, na travniku ... Plezajo po drevesih, hodijo v gore in spijo pod milim nebom. Kar zmrazi me, ko pomislim na vse tiste male živalce, ki se plazijo naokoli po travnih bilkah in drevesnih krošnjah, ojoj, rečem lahko le, da z razlogom tečem po tekalni stezi v fitnessu. Ni mi potrebno skrbeti, da bi zašla s poti, se spotaknila ob kakšno korenino ali staknila klopni meningitis, ali je komarni meningitis? Oh, saj ne vem, bom kasneje poguglala.

Priznam, strah me je, vsak, ki me pozna, ve, da nisem za takšne vrste dogodivščin in da se pustolovski duh v meni prebudi zgolj, ko se med ponujenimi pijačami v lokalu pojavi nov koktajl. Prav tako se

bojim, da me ne bodo sprejeli medse, da me bodo imeli za vsiljivko in se nasploh ne bodo želeli družiti z mano. Oh, resnično upam, da niso kakšni čudaki, ki neprestano molijo, ker potem res ne vem, kako bom preživela, že tako mi bo težko, ker moje najboljšje prijateljice Katje ne bo poleg, tako pa bo še težje. Že res, da Andraž poznam, a o ostalih nimam pojma, vem, da so vsi že srednješolci in približno poznam njihova imena, a to je vse. Kaj, če me ne bodo marali in bodo želeli, da nemudoma odidem. Mor-da bi bilo tako še najbolje, tako bi lahko imela izgovor, da ne izvršim stave, lahko bi izpustila tabor in neprijetne naloge za pridobitev skavtskega imena. Z besedico »neprijetne« mislim naravnost ogabne. Andraž mi je pripovedoval, da je moral njegov najboljši prijatelj pojesti kobilico, če je želel dobiti ime. Niti slučajno ne bom jedla kobilic ali kakršnihkoli drugih plazečih skakajočih tvorov. Tudi v blatu se ne bom valjala. Andraž ves navdušen razlaga o tako imenovani »poti preživetja«. Menim,

da lahko preživim tudi brez tega. Na to pot me gotovo ne bodo spravili, razen če me na koncu čaka topla mehurčkasta kopel, v kar močno dvomim. Poleg tega bi me Andraž videl brez ličil, uma-zano in prepoteno, kar ni ravno dober plan, kako osvojiti fanta. A kljub vsemu vem, da ga osvojiš še težje, če prelomiš obljubo, nihče ne mara tega, zato se bom včlanila k skavtom, poskušala se bom izogibati srečanju v naravi, nekako izpolnila stavo in potem hitro odšla. Resnično ne morem verjeti, da se bom zares podala v to, in jutri imamo že prvo srečanje! »Brez skrbi!« si govorim, saj sem si vse skrbno pripravila; oprala in zlikala sem kavbojke, kroj, ki mi ga je priskrbel Andraž, sem skrbno obe-sila na obešalnik, novi gojzarčki pa me čakajo v omari. Najbolje bo, da se odpravim spat, če bom sploh lahko zaspala od vse te nervoze, jutri me čaka izredno zanimiv dan. Obljubim, da ti pišem in poročam, kako je bilo.

*Se nadaljuje ...*



# DNEVNIK Z ROVERWAYA

**Ž**e dobro leto pred začetkom Roverwaya smo se udeleženci v Sloveniji začeli pripravljati na ta dogodek. Imeli smo dva spoznavna dneva, da smo se med seboj spoznali in se razdelili v manjše skupine. Vsaka skupina si je morala izbrati eno izmed poti, ki so jih razpisali organizatorji Roverwaya.

Na poti, ki smo si jo izbrali, smo preživeli prvi teden. Naša skupina je izbrala pot »Food action«, ki se je odvijala južno od Pariza. Z ostalimi petdesetimi skavti iz Portugalske, Španije, Francije, Nizozemske, Nemčije, Avstrije in Poljske smo preživeli nepozaben teden. Zadnje štiri dni smo preživeli z vsemi udeleženci Roverwaya na tabornem prostoru Jambville.

*Petra Marko, Dobrosrčna pikapolonica, Maribor 1 + ostala skupina ter celotna odprava*

## **SOBOTA, 6. 8. 2016 (6. DAN)**

Dan smo kot po navadi začeli s skupnim zajtrkom v večjem šotoru v kampu. Pri nobenem izmed obrokov ni manjkala bageta kruha, zato mislim, da je kar samoumevno, da je bila glavna jed pri zajtrku bageta. Ta dan smo izkoristili za izlet v Pariz. Z avtobusom smo se najprej odpeljali do palače Fontainebleau, ki je bila v bližini našega kampa. Oglledali smo si del notranjosti, nato občudovali mogočni park, ki se je razprostiral za palačo. Čas, ki smo ga imeli na voljo,



smo izkoristili za malico in poležavanje na travniku pod drevesi. Nato smo se z avtobusom odpeljali do Pariza, kjer smo izstopili direktno pred Eifflovim stolpom. Seveda smo prve minute porabili za fotografiranje. Z voditelji smo se dogovorili za prosti čas, tako da smo lahko sami raziskovali to mogočno mesto. Popoldne je minilo, kot bi mignil, tako da smo se spet vsi zbrali na travniku zraven Eifflovega stolpa, kjer smo imeli večerjo. Začelo se je že temniti in počakali smo, da so se prižgale lučke na stolpu. Čas smo si krajšali z igrami, ki so nam jih pokazali Španci. Izmučeni in polni doživetij smo se z avtobusom odpeljali nazaj do našega kampa.

## **NEDELJA, 7. 8. 2016 (7. DAN)**

Vsi udeleženci v taboru smo bili razdeljeni v manjše, mešane skupine in vsaka skupina je imela dnevno zadolžitev. Dejavnosti so bile različne, od kuhanja, pomivanja posode, urejanja okolice ter pleskanja oken na hiši, ki je bila zraven tabornega prostora. Cel dopoldan smo ribali staro barvo, da so se okna



lahko kasneje na novo pobarvala. Dopoldan nas je obiskala tudi francoska televizija in nas povprašala, kaj vse delamo na taboru in kakšno se nam zdi življenje v Franciji.

V času kosila smo ponovno odšli v prvotne skupine, ločene po državah, kjer smo si pripravili kosilo na plinskih gorilnikih. Po kosilu se nam je vedno prilegel počitek na prijetnem sončku na travi.

Popoldan je sledila velika igra. Bili smo razdeljeni v manjše skupinice in smo si morali izmisliti svojo državo. Nato je sledilo tekmovanje za najboljšo državo. Igrali smo se različne igre, kjer smo se veliko smejali in obmetavali z vodnimi baloni.

Vsak večer je bila določena ena izmed (prvotnih) držav, da je pripravila tradicionalno jed, značilno za tisto državo. Ta večer so nam večerjo skuhal Portugalci in vse je bilo zelo okusno.





## PONEDELJEK, 8. 8. 2016 (8. DAN)

Ta dan smo bili Slovenci na vrsti, da ostalim pripravimo večerjo. Že zjutraj smo začeli razmišljati, kaj bi lahko pripravili. In ker smo prišli do zaključka, da tipičnih slovenskih jedi ne bomo dobili v Franciji, smo se odločili, da jim bomo predstavili tipični slovenski večer na naših poletnih taborih. V zadnjih dnevih smo ugotovili, da ostali skavti, ki so bili z nami na taboru, živijo zelo različno skavtstvo in da ne poznajo vsi tvista in hrenovk pečenih na ognju. Že popoldan smo začeli pripravljati palice, saj nas je bilo na tej poti okoli 50, zato so nam na pomoč priskočili tudi Avstrijci in Portugalci. Popoldan smo iz vrvi spletli roverčka. V nekaj minutah smo vse naučili pravila igre in tako smo celo popoldne preživeli v igri. Proti večeru smo Slovenci prižgali ogenj, medtem ko je nastajala žerjavica, smo se igrali še nekaj slovenskih iger ter bansov. Vsi so bili zelo navdušeni nad pečenimi hrenovkami, za posladek smo si še spekli banane s čokolado ter marshmellowe.



## TOREK, 9. 8. 2016 (9. DAN)

Zjutraj smo se prebudili in se zavedali, da je to zadnji dan, ki ga bomo preživeli na naših poteh. Popoldan smo izpopolnili program, ki smo ga te dni pripravili za otroke, ki so nas obiskali popoldan. Na naši poti smo se veliko pogovarjali o zdravi in ekološki hrani, zato smo skozi kviz in igro to hoteli predstaviti tudi otrokom.

Kosilo so nam pripravljali Avstrijci. Pripravili so tradicionalni dunajski zrezek ter štrudelj.

Popoldan so prišli otroci in smo jim skozi igro predstavili naš program. Vsi smo se zelo zabavali in na koncu še posladkali s sadjem.

Za večerjo so nas Francozine presenetile z zelo elegantno postreženo večerjo.



## SREDA, 10. 8. 2016 (10. DAN)

Zdelo se nam je, kot da smo komaj prispeli v Francijo, pa se je prvi del tabora že končal. Zgodaj zjutraj smo morali podreti šotor ter pospraviti vse stvari, saj smo se z avtobusom odpravili na severno stran Pariza, kjer smo z ostalimi pet tisočimi skavti preživeli še štiri nepozabne dni.

Takoj ob prihodu smo začutili prijetno dobrodošlico, a spet nas je čakalo postavljanje šotorov, takoj za tem pa raziskovanje velikega posestva, kjer se je odvijal tabor.

Zvečer smo imeli otvoritveno ceremonijo in prav poseben občutek je, ko si del tega kot eden izmed pet tisoč skavtov iz cele Evrope.



## ČETRTEK, 11. 8. 2016 (11. DAN)

Zbujanje v jutranjih urah res ni bila naša vrlina, zato smo zjutraj Slovenci spet zelo hiteli, tako da se nismo uspeli niti najesti. Tekli smo do osrednjega prizorišča, kjer so bili postavljeni jambori z zastavami držav, od koder smo bili vsi udeleženci. A že prvi dan smo ugotovili, da nismo edini, ki zamujamo, saj smo kar nekaj časa čakali na dvig zastave.



Popoldan smo se udeležili ene izmed delavnic, ki je bila na voljo. Po dveh travnikih so bile pripravljene različne dejavnosti, ker smo lahko uporabili naše znanje ali se naučili kaj novega o skavtih po svetu.

Popoldan smo se ponovno udeležili zanimive delavnice, ki je bila kot simulacija, kaj vse doživljajo begunci, ko prečkajo najrazličnejše države.

Dan se je počasi prevesil h koncu, zato smo večerni program preživeli v naših podtaborih. Ostalim udeležencem smo v manjših skupinah predstavili, kaj vse smo delali prejšnji teden na naših poteh. Zvečer smo se lahko skavti, ki smo imeli še vedno preveč energije, zabavali v disku, ki je bil zgrajen iz več členarjev, ali v velikem šotoru, kjer si dobil slušalke in si plesal na glasbo, ki si jo slišal. Najbolj zanimivo je bilo, ko si snel slušalke in opazoval ljudi, ki nenormalno plešejo, glasbe pa nisi slišal.



## SOBOTA, 13. 8. 2016 (13. DAN)

Po dvigu zastave smo ostali na glavnem prizorišču, kjer se je odvijal dopoldanski program. Pred kosilom smo skavti iz našega tabora povabili še ostale skavte, da smo se skupaj igrali buldodge, in ker nas je bilo veliko, je igra trajala kar precej časa.

## PETEK, 12. 8. 2016 (12. DAN)

Dan smo začeli z dvigom zastav, nato smo se udeležili ene izmed delavnic, ki so bile na voljo. Ogedrali smo si tudi šotore, v katerih so se predstavljali skavti iz različnih držav.

Popoldan smo se s skavti z naše poti odpravili na travnik na glavnem prizorišču in igrali roverčka. Vsi so bili tako navdušeni nad igro, da bi jo lahko igrali kar ves popoldan.

Še zadnjih nekaj minut smo izkoristili, da smo obiskali delavnice in dobili nekaj brošk za na rutko.

Večerni program se je odvijal na glavnem prizorišču, kjer smo uživali v glasbi in igrah.

Po večernem programu smo energijo, ki nam je ostala, porabili s plesom. Na koncu smo dan zaključili z opazovanjem zvezd, saj je bila ta noč polna utrinkov. Preden smo skoraj zaspali na travniku, smo se odpravili do šotorov, v tople spalke.



Popoldan smo ponovno preživeli v igri. Razdelili smo se v manjše skupine in ponovno smo morali določiti izmišljeno državo. Določili smo ime, naredili zastavo ter zgradili skulpturo.

Pri trgovini s skavtskimi izdelki se je že naredila dolga kolona, saj je zvečer prispela nova pošiljka puloverjev, ki so zmanjkali že prvi dan.

Zvečer smo se slovenski skavti udeležili svete maše, ki jo je vodil italijanski duhovnik.

Po maši smo se odpravili na glavno prizorišče, kjer nas je že čakala večerja, nato smo počakali še na zaključno prireditev. Program je bil zelo pester, za konec pa je nebo obarval ognjemet.



## NEDELJA, 14. 8. 2016 (14. DAN)

Zdelo se nam je, kot da smo komaj prišli na Roverway, in že je napočil zadnji dan, ki smo ga preživeli v Franciji. Takoj po zajtrku smo morali pospraviti vse stvari in se odpraviti do glavnega prizorišča, kjer je sledil še zadnji dvig zastav. Ostalo nam je še nekaj časa do zaključne ceremonije, zato smo ta čas izkoristili za zadnje fotografiranje ter izmenjavanje stvari za rutko. Naša rutka odprave je bila vsem zelo všeč in veliko skavtov nas je prosilo, če bi jo zamenjali. Na koncu so jo nekateri menjali za rutke iz drugih držav, drugi so jih obdržali.

Na zaključni ceremoniji smo obnovili skavtsko obljubo, na koncu pa se je Francija poslovila od Roverwaya ter ga predala Nizozemski, kjer se bo odvijal čez dve leti.

Posloveli smo se od skavtov, s katerimi smo preživeli nepozabnih 14 dni, ter se odpravili proti Parizu, od koder smo z letalom prileteli nazaj v našo domovino.







# ROVERWAY

Čeprav je od tega poletja minilo že kar nekaj časa, mi še zdaj v glavi odzvanjajo misli na minuli Roverway v Franciji, kjer sem bila skupaj s 25 slovenskimi skavti del neverjetne zgodbe ...

Eva Travnik, *Simpatična levinja*,  
Homec 1

Fotografije: David Osolnik

»Jaz sem definitivno za!« To je bila moja prva in edina misel, ko je pred enim letom s prijateljico tema pogovora nanesla na Roverway. Sprva je to bila le želja, ki pa se je na moje presenečenje uresničila! Spakirala sem nahrbtnik, si nadela nacionalno pisano rutico in odletela v neznano.

»Sami gremo na sever?« Po dveh dneh potepanja po Parizu in okušanja neverjetno drage pariške kave sem s petimi novimi prijatelji odpotovala v Amniens na otvoritveno ceremonijo in od tam še severneje v Bayeux, kamor smo se za en teden odpeljali s štiridesetimi neznanimi popotniki iz Španije, Francije in Portugalske.

»Ja seveda, da vemo, kaj so čevlji.« Vsak narod je bil zase poseben in edinstven v svojih navadah.

Tako kot so se nam Španci zdeli nenavadni s svojo obvezno »siesto« (dolg počitek po kosilu, ki bi se zavlekel še vse do večerje, če ne bi imeli kakšnega programa), smo Slovenci drugim padli v oči s svojimi vedno bosimi nogami. Prav zaradi teh razlik je bilo spoznavanje drug drugega še toliko bolj zabavno in zanimivo.



»Kako se naredi ogenj?!«

Slovenski skavti smo se drugim zdeli mojstri za vse, saj smo znali zavezati ogromno različnih vozlov, rezljati z nožem (obročki za rutice), postaviti in zakuriti ogenj (tako Španci kot tudi Portugalci imajo v državi prepoved kurjenja in prav zato jim je bilo kurjenje ognja prava »španska vas«) in še marsikaj. Ker se vsega tega pri njih skorajda ne učijo, so od nas kar srkali vse, kar smo jim povedali in se preizkušali v vseh veččinah.

**»Bon jour! Se vous bien?«**

V času bivanja v Bayeuxu je naša skupina vestno izpolnjevala skavtski zakon, ki pravi, da skavt pomaga svojemu bližnjemu in naredi vsak dan vsaj eno dobro delo. Zato smo se dnevno videvali s skupino dvajsetih odraslih s motnjo v duševnem in telesnem razvoju in jim poskušali pričarati duh skavtskega poletja. Ker večina izmed nas ni znala govoriti francosko, je bila komunikacija z varovanci nekoliko okrnjena. Ker smo z njimi preživeli veliko časa, smo tudi to težavo kmalu premostili in smo poleg mimike lahko uporabili tudi ta dva izjemno uporabna stavka: ☺ Živijo! Ste dobro?

**»Poznamo se šele en teden!«**

To je veljalo tako za našo slovensko skupinico, saj smo iz povsem različnih stegov po Sloveniji in smo se bolje spoznali šele v samem času Roverwaya, kot tudi za vseh teh štirideset soscavtov iz tujine, s katerimi smo se neverjetno hitro povezali. Bilo je povsem nepomembno, kaj smo počeli, le da smo bili skupaj in se zabavali. Odšli smo na potep do Atlantskega oceana, se zvečer zabavali ob ognju in se učili pesmi drug drugega (naš Naboj je kar pogosto odzvanjal po taboru), pripravljali smo tradicionalne jedi (kar ponosna sem na našo omamno dišečo potico) in z veseljem skupaj preživljali čas z varovanci. Upam, da obljuba, ki smo si jo dali, da se bomo še obiskali, ne bo ostala le pri besedah. ☺



**»5000 nas je!«** Po enem tednu, ko smo že ogromno doživeli, smo se odpravili v Jambville, kjer je potekal skupni tabor vseh popotnikov in popotnic. Čez dan smo se udeleževali raznolikih delavnic, na katerih smo počeli raznorazne stvari, od debatiranja o varovanju narave pa do plesanja tradicionalnih plesov. Ob večerih se je na odru odvijal program z Roverbandom (mimogrede, ena izmed pevk je bila naša Eva ☺) in šotori so kar dolgo samevali, saj smo še dolgo v noč poplesavali v diskih. Ti skupni štirje dnevi so minili predvsem v luči druženja in nadaljnega spoznavanja novih prijateljev iz cele Evrope.

**»I want to marry a slovenian girl! (Želim se poročiti s Slovenko!«** To željo si marsikdaj zaslišal iz



ust kakšnega fanta, ko je gledal Slovenko pri delu. Pa naj je prepevala, žagala, risala ali preprosto zlagala majico. Pravijo, da znamo vse. Torej fantje pazite, da nas ne odpeljejo vseh v tujino. ☺



... in teh spominov ni in ni canca. Težko je ubesediti tako noro izkušnjo in nekomu povedati, kaj vse si v dveh tednih doživel. Ah, kaj bi ti govorila, kaj sem jaz doživela, pojdi in tudi ti izkusi Roverway 2018 na Nizozemskem. ☺ Obljubim ti, ne bo ti žal!







## SVETOVNI DAN MLADIH SKOZI OČI UDELEŽENCA

**Svetovni dan mladih (SDM) je svečdnevni dogodek, kjer se na enem mestu zbere ogromno mladih. Teh pa je za en ogromen travnik, ne le za travnik, kar celo morje. Vsi so nasmejani in v duhu gesla: »Blagor umiljenim, kajti usmiljenje bodo dosegli.« (Mt 5,7)**

Luka Marinko, *Pripravljene sokol, Homec 1*

Tako nekako je bilo videti dobra dva milijona in pol mladih na končnem prizorišču blizu Krakova. Do tega sklepnega dogodka smo doživeli že teden ali več zanimivih aktivnosti, prijaznosti domačinov in drugih radosti.

Skoraj dva tedna pred srečanjem s papežem so se nekateri že odpravili na prvi del, ki se je odvijal po škofijah. Tam so domačini pripravili pester program,

ki je vključeval koncerte, športne turnirje, piknike, vožnje s kajaki, ogleda kulturnih znamenitosti in zgodovinsko pomembnih krajev. Gostitelji so organizirali tudi predstavitve držav, od koder so prišli romarji. Med druženjem je skupina homških skavtov naučila igrati igro roverčka.

Na SDM sem prišel šele na del s programom v Krakovu. Med skoraj deseturno vožnjo smo se nekajkrat ustavili. Med zadnjim postanikom sem na postajališču videl veliko znanih obrazov. Takrat mi je duhovni asistent Ljubljane 4 povedal za skavtsko sveto mašo tisto popoldne. Novico sem preko SMS-ov z veseljem razposlal naprej.

Po nastanitvi po družinah v župniji Nowy Biezanów naš je del Slovencev imelo sveto mašo. Takoj po koncu pa smo že z kartami

v rokah odhiteli na tramvaj proti centru. V baziliki na gradu je bilo ob prihodu že polno skavtov iz cele Evrope. Ta maša je bila res noro doživetje. Vsi so bili oblečeni v kroje ali vsaj rutico, poljski skavti so nosili tudi zastavice svoje skupine (vodove, stegove). Sv. maša je bila latinsko-poljsko-angleška. Sodelovati ni bilo problem, saj so nam razdelili knjižice z besedilom maše v vseh teh jezikih.

Veš kateri del sv. maše je najpomembnejši? Evharistični. Tudi če ne bi vedel, bi ugotovil kar hitro. Med povzdigovanjem se je names-to zvončklnja zaslišala melodija trobente. Vsi skavti so se zravnali in postavili v skavtski pozdrav, tudi zastavonoše niso pozabili, kako se v takih trenutkih pravilno postavi zastavico. Te maše zagtovo še dolgo ne bom pozabil.



Po koncu maše se je kar veliko število slovenskih skavtov zbrali zunaj. Odpeli smo himni in se po skupinski sliki še malo podružili.

Naslednje dni se je začel program z jutranjo katehezo, ogledom mesta in srečanjem v parku Błonia. Vsak narod oz. država je imela svojo katehezo. Slovensko katehezo je dvakrat vodil škof Anton Jamnik, enkrat Anton Česen. Brez problema se je dalo iti tudi na katehezo kam drugam. Tako nas je nekaj bilo le enkrat na slovenski katehezi in dvakrat na dveh različnih ameriških.

V času SDM smo obiskali tudi dva prava tabora organizacije Skavti Evrope. Za ogled tabora je »povabilo« objavil Peter Lovšin na FB skupino Skavtska soba. Na začetku nas vratarji niso sprejeli, saj so noter spuščali le svoje člane. V njihovi organizaciji imajo punce in fantje ločena tabora. Po vztrajnem pregovarjanju je prišel do nas vodja tabora v fantovskem taboru in nas spustil noter. Peljal nas je



po taboru in razlagal, kakšna je njihova organizacija. Nato nas je peljal še nekaj sto metrov stran, kjer je bil deklinški tabor. Tam so bili v štabu zbrani sami pomembni voditelji skavtov Evrope. Predstavili smo se in oni so nas z veseljem sprejeli. Preden smo zapustili tabor, smo se ustavili v njihovi skavtarnici in nakupili kar nekaj stvari.

V soboto smo imeli čas za romanje do prizorišča Campus

Miserericordiae. Zvečer je bilo celonočno bdenje. V nedeljo je bilo pravo praznovanje Svetovnega dneva mladih – dobra dva milijona in pol mladih na zaključni maši, ki jo je daroval sam papež Frančišek.

Težko je zajeti vse dogajanje v kar najkrajšem besedilu. A zagotovo je bilo nepozabno dobro, saj si želim, če bo le možno, udeležiti se naslednjega SDM 2019. Ta se bo dogajal v Ameriki, bolj natančno v Panami.





## ALI SI VEDEL?

### Svetovni dan mladih Krakov 2016...

- je bil tokrat že 31., prvega so praznovali v Rimu leta 1986 in si ga je zamislil papež Janez Pavel II.
- letos se ga je udeležilo 560 mladih romarjev in 23 prostovoljcev iz Slovenije.
- povprečna starost slovenskih romarjev je bila 21,8.
- vsak Svetovni dan mladih ima svojo himno.
- Svetovni dan mladih ima svoje nogometno prvenstvo »Copa Católica«.

■ Španija in Poljska sta že dvakrat gostili Svetovni dan mladih.

■ največ mladih se je na SDM zbralo leta 1995 v Manili na Filipinih.

Janeza Pavla II. je takrat pričakalo kar 5 milijonov mladih.

- naslednji SDM bo leta 2019 v Panami v Srednji Ameriki.
- na Svetovnem dnevu mladih v Krakovu je bilo tudi ogromno skavtov, skupna skavtska sv. maša, program za skavte in tekma v nogometu med skavti.
- geslo letošnjega svetovnega dneva mladih je bilo: »Blagor umiljenim, kajti usmiljenega bodo dosegli« (Mt 5,7).

# SVETOVNI DAN MLADIH

## ... KAR NAJBOLJE PRIPRAVLJEN SLUŽITI! 😊

**G**reš z nami v Krakov? Bi šel? Grem in sem šel. 😊

Že lani jeseni sem bil povabljen, da grem zraven na Svetovni dan mladih v Krakov. Zdela se mi je super ideja, še posebej, ko sem slišal, da bi se na Svetovni dan odpravili kot prostovoljci. Pogledal sem koledar, skavtski koledar ... 18. 7. do 2. 8. 2016 - hm, gotovo se bo kaj križalo, upam, da se bo izšlo z ostalimi skavtskimi aktivnostmi - vseeno grem. Krakov, prihajam! 😊

Domen Rabak, *Iznajdljivi orel, Škofije 1*

Leto je od lanske jeseni hitro minilo in pred vrati je bilo poletje, s tem pa tudi priprave na odhod v Krakov. Odpravili smo z dvema kombijema pod okriljem Frančiškove mladine - FRAMA, ki sta pobirala mladino vse od Vipavske doline do Maribora.

Vedel sem, da ne bom edini skavt v tej ekipi osemnajstih mladih (med njimi dve redovnici - šolski sestri in dva brata kapucina), kontaktiral sem Sergejo in hitro sva se dogovorila, da smo imeli v Krakovu poleg slovenske tudi skavtsko zastavo.

V nahrbtniku ni manjkal skavtski kroj, okoli vratu pa je bila obešena rutka. Gremo, odpravili smo se proti Krakovu.

Krakov, mesto svetnikov, znanstvenikov, umetnikov in kraljev je postalo mesto mladih, svetovno mesto mladih. Med nami je bilo tudi ogromno skavtov, tako med romarji kot med prostovoljci. Med slednjimi so seveda prednjačili domači poljski skavti, pripadniki različnih poljskih skavtskih organizacij. Vsem je skupno to, da izgledajo kot vojaki in so zares pravi skavtski vojaki. Nekateri so jih celo zamenjali za vojake, saj so s svojo zunanjo in notranjo držo, ki so ju izražali, kazali





urejenost, resnost in zanesljivost. Zelo lepo jih je bilo videti!

Srečevali smo se s skavti iz mnogih držav sveta in čudovito je bilo videti to morje skavtskih rutk in krojev.

Program Svetovnega dneva mladih je potekal tako za romarje kot za prostovoljce v dveh tednih. V prvem tednu se je 18. 7. Krakov začel polniti s prvimi prostovoljci, med njimi so bili tudi z raznimi pisanimi rutkami in kroji. Prvi teden je za nas minil v pripravljanju na naše delo v drugem tednu. Odgovorni za nas prostovoljce so nam v prvem tednu pripravili generalne treninge in izobraževanja, skozi katera smo morali prav vsi, da smo bili približno enako usposobljeni o splošnih stvareh in za delo, ki nas je čakalo. Teme usposabljanj so nas povedle vse od tega, kdo je prostovoljec in kaj so njegove osnovne naloge, dolžnosti in pravice, obnovitve tečaja prve pomoči, predavanja o terorizmu, njegovih grožnjah in pravilnem ukrepanju ob morebitnih sumljivih osebah in kriznih dogodkih.

Voditelji prostovoljcev so se nam hoteli za naše delo zahvaliti tudi na konkretnem način, ker pa so vedeli, da bo to ob koncu našega dela praktično nemogoče, saj se nas je večina kmalu odpravila proti domovini, so nam v prvem tednu pripravili izlet. Naša skupina se je odpravila v Auschwitz.

Po izletu nas je v naslednjih dveh dneh čakalo prvo delo. Na eni izmed krakovskih župnij smo nato varjali kombije s hrano in pijačo, v enem izmed centrov za prostovoljce razlagali vojaške kamione s hrano in pakirali ovojnice z vstopnicami za dogodke na glavnih prizoriščih, ki so potekali s papežem Frančiškom.

Hitro, prehitro je minil prvi teden. Ob usposabljanjih in začetnem delu smo se v naši skupini in s prostovoljci, s katerimi smo se srečevali, veliko zabavali, prepeli ogromno pesmi, prekricali različne klice,

ki smo si jih sproti izmišljevali, ali predelovali tuje klice v slovenščino in vzdušje je bilo res bratsko. Poleg dela in prijetnih skupnih trenutkov smo skupaj tudi molili in obhajali sv. maše. Tako je bil v prvem tednu Krakov že naš, navadili smo se ga in se ambientirali za drugi teden, pripravljani na romarje, ki so v drugem tednu začeli prihajati z različnih koncev sveta, nekateri pa iz škofij Poljske, kjer so preživeli prvi teden.

V drugem tednu smo imeli specifične treninge. Zgodaj zjutraj smo se odpravili iz našega centra prostovoljcev na drugo stran mesta. Tauron arena je ameriško »zasijala« pred nami, saj so v njej Američani pripravili program katehez za angleško govoreče romarje, predvsem pa mlade iz škofij ZDA, Avstralije in Kanade. Razložili so nam, kaj bo naše delo, ogledali smo si areno, ki sprejme okoli 25.000 ljudi in prejeli specifična navodila za delo. Slovenci smo bili razdeljeni v isto skupino za delo in smo tako lahko bili skupaj ter se skozi to delo še bolj povezali. Na prizorišču je bila naša skupina kot nekakšna »varnostna linija« med odrom in prvimi mladimi. Pazili smo, da ni nihče stekel na oder, saj so nastopali mnogi znani, kot sta zakonca Jason in Crystalina Evert, govorca Chris Stefanick, Matt Maher s svojo glasbeno skupino in mnogi drugi. Skrbeli smo tudi, da so bili prehodi pred odrom prosti za fotografije in snemalce ter za nujne primere, in usmerjali mlade v pravo smer. Bilo je super, da smo imeli to delo in smo lahko ob delu tudi poslušali kateheze in program, ki se je tam odvijal. Bil je zares mladostno živahen, vesel in poln mladega naboja vere.

Med vsem bogatim programom in delom smo trije slovenski prostovoljci v ponedeljek, 25. julija, vzeli pot pod noge in pravočasno prispeli na krakovski grad Wavel, kjer smo se v grajski katedrali zbrali skavti s celega sveta in skupaj obhajali skavtsko sv. mašo. Posebno

doživetje je biti pri Bogu s skavtskimi brati in sestrami s celega sveta. Kimanje, pomežiki, nasmehi, skavtski pozdravi, vse to potrjuje našo preprosto resnico, da smo ena velika družina. In v tej veliki družini je plapolala tudi slovenska zastava in zastava ZSKSS ... veličastno! :) Po zaključeni sveti maši smo se z mahanjem slovenskih zastav Slovenci zbrali zunaj ob cerkvi. Zbrali smo se v krogu, zapeli slovensko in skavtsko himno ter zmolili molitve vej. Po par skavtskih pesmih smo se še pozdravili, poklepotali in veseli, da smo se lahko v lepem številu srečali, odšli vsak svojo pot naprej. Nekateri na program, mi v naš center prostovoljcev.

Ob našem služenju smo bili veseli, da nam je nekatere dni uspelo po končanem delu hitro teči na tramvaj in uspeli smo priti do prizorišča, ko je prispel papež Frančišek in ko je potekala molitev križevega pota s papežem in na sobotno vigilijo. Na zaključnem dogodku, sveti maši s papežem, žal nismo mogli biti, ker smo bili v tistem času ponovno v areni Tauron in se pripravljali na srečanje papeža s prostovoljci.

Veselje in naboj Svetega Duha, skavtskega duha, je vel med nami in podžigal ogenj vere v nas. S to močno izkušnjo smo se obogatili in navdušeni odpravili domov, v realen vsakdanji svet, a ogenj še gori in verjamem, da bo gorel še naprej. Upam, da podžge tudi koga od vas.







## ODPRAVA V RUSIJO

**P**ustolovščina se je začela nekje sredi marca, ko mi je Primož (Mekuč) poslal sporočilo: »Ej, a bi šla na skavtsko odpravo v Rusijo julija – prostovoljno delo, udeležba na taboru, pa še k družinam gremo in v sirotišnice!« Uh! Vedel je, da je Rusija moja šibka točka, da sem naravnost zaljubljena vanjo, in vedel je, da temu povabilu nikakor ne bom mogla reči ne. Bila je samo ena maaajhna malenkost. V tem času (konec julija) sem planirala poroko, zato sem imela resen pogovor sama s seboj o svojih prioritetah. Se pa ja ne spodobi, da bodočega moža pustim manj kot mesec pred poroko samega z vsemi pripravami!

Tereza Zorenč, *Opasni kivi*,  
Škofja Loka 1

Tri tedne pred poroko sem še zadnjič pomahala svojemu »skoraj« možu in mu obljubila, da se tri dni pred poroko zagotovo vrnem.

In smo šli. Ne vem, po kakšnem čudežu nas je Bog združil skupaj, vem pa, da si za tako pustolovščino ne bi mogla želeti boljše družbe. Pet fantov in tri punce smo se v začetku julija z letalom odpravili proti Moskvi, od tam pa naprej do Volgograda. V mesecih pred odhodom smo imeli nekaj sestankov, kjer smo spoznali več o okolju, kamor se podajamo, ter skupaj pripravili del programa (za skavtski tabor in za sirotišnico). Že na letališču (ki je imelo natančno eno sobo za prihode, z enim straniščem in tekočim trakom dolgim 2 m) so nas pričakali skavtski voditelji iz Volgograda in nas po zares luknjasti cesti odpeljali do približno dve uri in pol oddaljenega tabornega prostora. Ne vem, kaj si predstavljate pod besedno zvezo »skavtski tabor«, ampak sama vem, da se pogled na visoke razpadajoče bloke sredi ruske puštinje (do najbližjega mesta je

bilo več kot 2 uri vožnje), z vseh strani obkroženih z visoko ograjo in s strogo prepovedjo zupuščanja tega prostora, nikakor ni ujemal z mojo predstavo skavtskega tabora. Kmalu sem si oddahnila, saj sem izvedela, da bodo »skavtski« otroci, ki bodo naslednji dan prišli v tabor, spali v šotorih, ki si jih bodo prinesli s seboj.

V tednu, ki smo ga preživeli na taboru, smo hitro ugotovili, da je njihovo skavtsko življenje povsem drugačno od našega. Po eni strani je njihov program na taboru na trenutke bolj spominjal na kakšne otroške počitniške dneve z veliko prostega časa in veliko delavnicami. Po drugi strani je bila povezanost med otroki (tabor je bil skupen za otroke med sedmim in sedemnajstim letom) neverjetna. Medsebojno spoštovanje, upoštevanje pravil in avtoritete so bili za vse udeležence tabora



samoumevni. Presenetilo nas je, da na taboru niso potrebovali nobenih odkupnin, saj pravil ni nihče kršil, ker so spoštovali delo in čas, ki so ga voditelji vložili v tabor. Večernega piska ni bilo. Udeležencem tabora se je zdelo povsem normalno, da so si po večernem pogovoru z voditeljem odšli umiti zobe, legli v iglujček in zaspali. Najbolj od vsega pa me je šokirala preprostost in hvaležnost, ki so nam jo izkazali. Po končani nočni igri so otroci prišli k nam (nekaj najstnikov je imelo celo solze hvaležnosti v očeh), nas objeli in se nam iskreno zahvalili, da smo vložili toliko časa v program samo zanje. Zares se včasih vprašaš, kam je izginila naša preprostost na taborih? Pogosto se voditelji trudimo zapolniti vsako sekundo tabora, da bomo vse naše skavte ohranili zaposlene in aktivne, učinek pa je pogosto ravno nasproten ...

Da si boste lažje predstavljali, kako izgleda skavtski tabor v Rusiji, vam pošiljam seznam bizarnih/smešnih/nenavadnih pravil ruskega tabora:

- vsak skavtski tabor v šotoru lahko traja maksimalno in hkrati minimalno 7 dni (s strani države, ne s strani skavtske organizacije),
- prepovedano je kakršnokoli kuhanje, pripravljane ali prinašanje hrane v tabor (enako kot zgoraj),
- njihovi vodi so mešani po spolu in starosti (7–17 let),
- tabor je ograjen s kovinsko ograjo, taborni prostor je prepovedano zapuščati v vsakem primeru ves čas tabora,
- na tabornem prostoru je lahko več taborov naenkrat (ne samo skavtski, ampak tudi npr. športni – zato ni nič čudnega, če te ob 7.00 zjutraj zbudi elektronska glasba iz sosednjega tabora),

- kopanje v bližnji reki je dovoljeno enkrat dnevno, v vodi je naenkrat lahko največ 12 ljudi, na voljo imajo 7 minut, potem je na vrsti naslednja dvanajstera,
- enkrat na dan (po navadi ob 16.00) je na voljo tuširanje, ki je skupno, ločeno po spolih (tuširajo se vedno goli),
- vso hrano jim skuhajo kuharice v menzi, ki stoji znotraj tabora,
- med jedjo skoraj ne govorijo, kosilo pojejo v manj kot 8 minutah,
- imajo 6 obrokov na dan (zajtrk, malica, kosilo, malica, večerja in prigrizek pred spanjem),
- na rutko ne gledajo kot na osebno lastnino, lahko jo kupiš za 2 EUR na stojnici sredi tabora, vseeno je, če rutko s kom zamenjaš,
- na taboru so noži in ostala orodja za udeležence prepovedana,
- ko govori voditelj, so ostali tiho – vedno in brez izjem,
- nič čudnega ni, če skritemu prijatelju za darilo podariš novo digitalno uro, svetlobni meč ali mu vsak dan na skrivaj pošlješ vrečko bonbonov,
- otroci na taboru se preko poučnih in zabavnih vsebin spoznajo z osnovami politike, ekonomije in kulture,
- šotore udeleženci prinesejo od doma (iglujčke) in si jih postavijo kjerkoli v taboru,
- skoraj vsi brez izjeme nosijo t. i. »hopnike« – mini armafleksi oz. sedalne penaste podloge, ki si jo s trakom pripneš okoli riti; to nosijo ves dan.

Kakorkoli, še veliko takih in drugačnih posebnosti smo doživeli na taboru z ruskimi skavti in v marsikaterem pogledu smo si bili zelo različni. Pa vendar nas je vse povezoval isti skavtski duh in isto poslanstvo, ki nam ga je pokazal že Bi-Pi, in sicer – spreminjati svet na bolje.

Po zaključenem taboru so nas ruski voditelji z veseljem sprejeli v svoje domove in v tem času smo imeli priložnost obiskati dve sirotišnici, kjer smo pripravili nekaj iger ter ustvarjalnih delavnic za otroke. Na podlagi filmov sem pričakovala zanemarjene otroke, ki spijo na posteljah s kovinskimi rešetkami, pričakali pa so me prisrčni otroci z ljubečimi vzgojitelji in predvsem z veliko željo po dotikih, pogovoru, objemu. Veseli so bili vsega, kar smo jim pripravili in na trenutke sem celo pozabila, da pravzaprav nisem v vrtcu, temveč z otroki, ki so dejansko sirote, brez staršev in stalnega doma. Težko se je bilo zavedati, da bodo ti otroci tu, tudi ko boš ti že zdavnaj odšel nazaj v svoje normalno življenje in ti bo vse, kar ti bo ostalo v spomin nanje, nekaj risbic in izdelkov, ki so ti jih potisnili v roko z željo, da jih ne boš pozabil. Čeprav si še tako želiš, v tistem trenutku ne moreš storiti drugega, kot da preprosto si tam zanje. Da že dvajsetič zapored podaš dvoletniku balon in on se že dvajsetič zapored histerično zasmeeji, ko ga odbije. Včasih največ lahko storiš že s tem, da preprosto si.

Vsekakor je bila ruska pustolovščina ena najboljših odločitev v mojem življenju. Ponovno mi je bilo dano, da sem spoznava preprostost skavtstva v novih razsežnostih in da sem preko pogovorov in majhnih dejanj spoznava tisti del skavtske molitve, ki pravi: »Gospod, uči me velikodušnosti, da ti bom služil, kakor zaslužiš.«

P. S. Vrnila sem se natanko 70 ur pred poroko. Mislim, da si je mož kar malo oddahnil. ☺



# 15 LET ZVEZE BRATOVŠČIN ODRASLIH KATOLIŠKIH SKAVTINJ IN SKAVTOV

Tone Lesnik, *Zamišljeni volk - ZBOKSS,*  
*Domžale*

## POT DO LASTNE IDENTITETE IN ORGANIZACIJE

Ob obletnicah, posebno tistih z višjimi številkami in 15 let je že kar nekaj, se zavemo, da je za organizacijo pomembna tudi zgodovina. Skoraj istočasno kot je bilo ustanovljeno Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov (ZSKSS, 31. 3. 1990), je nastala iniciativna skupina za ustanovitev organizacije odraslih skavtov, ki jo je vodil Jože Kušar (V tistem času je bil prorektor Univerze v Ljubljani.). V iniciativni skupini so bili še Janko Černetič, Andrej Iršič, Marija Lovšin starejša, Rafo Pinosa

(salezijanec in generalni duhovni asistent ZSKSS) in Tone Lesnik. Malo pozneje se je pridružil še Ivan Pintarič. Poleg drugih aktivnosti, ki jih je opravila ta skupina, so nekateri njeni člani bili ZSKSS v letih od 1992 do 1996 v vodstvu ZSKSS. Nastanek in delo te skupine je opisano v zborniku ZBOKSSOV odmev, izdanem leta 2002, in v reviji Skavtič, letnik 13/4, december 2010, julij 2010, oktober 2010. V drugi polovici 90. let prejšnjega stoletja se je začelo zanimanje za skavtstvo odraslih tudi po drugih krajih Slovenije. Najprej se je začelo v Štepanji vasi v Ljubljani, kjer so leta 1996 ustanovili prvo bratovščino odraslih skavtov in skavtinj (vir: F. Mojškerc, Tako se je začelo, Skavtič, februar 2011).

Naslednje leto, torej 1997 pa je ta skupina organizirala večje srečanje z naslovom Pomladni veter, na katerem je tekla beseda tudi o ustanovitvi organizacije odraslih skavtov na državni ravni. V vodstvu ZSKSS so določili skavtinjo Metko Kastelic za organiziranje odraslih skavtinj in skavtov. Metka Kastelic, danes redovnica, je s pomočjo še nekaterih organizirala posvet o organiziranosti odraslih skavtinj in skavtov, ki je bil na Brezovici dne 29. 1. 2000. Na tem posvetu je bilo sprejetih nekaj pomembnih usmeritev: da se ustanovi posebna organizacija za odrasle skavte, ne le veja znotraj ZSKSS, ta organizacija naj bo zveza društev, predstavljen je bil namen organizacije odraslih skavtinj





in skavtov. Razlog za ustanovitev posebne organizacije je bil opredeljen v naslednjih besedah: Odrasli skavti imajo svoje značilnosti, kakor jih imajo tudi mladi skavti v posameznih starostnih vejah. Tem značilnostim je treba prilagoditi tudi organizacijo njihovega delovanja oziroma identitete. V svojem delovanju bodo usmerjeni v pomoč ZSKSS, veliko pa morajo narediti tudi za svoj lastni razvoj in od nekod tudi črpati energijo in motivacijo za svoje delovanje. To pa naj bi jim dala organizacija odraslih skavtov. Na tem srečanju je bila določena iniciativna skupina za ustanovitev Zveze bratovščin odraslih katoliških skavtinj in skavtov (ZBOKSS). V njej so delovali Aleš Čerin, Franci Mojšker, Marija Lovšin, Peter Repovž, Tone Lesnik in morda še kdo, ki se ga ta hip ne spomnim. Pripravili so predlog statuta in organizirali ustanovno skupščino.

## USTANOVITEV ZBOKSS

Na ustanovni skupščini 31. marca 2001 se je zbralo kakšnih 70 ljudi iz raznih koncev Slovenije, prišli so tudi gostje iz Furlanije. Juljske krajine. Poseben gost je bil koprski pomožni škof Jurij Bizjak, ki je ob tej priložnosti daroval sveto mašo. Zbor je s pismom pozdravil Niels Rosenborn – predsednik mednarodne organizacije odraslih skavtov International Scout and Guide Fellowship (ISGF). Od vseh bratovščin odraslih skavtinj in skavtov, ki so takrat nastajale, so bile 3 že registrirane kot društva, to so bile: Novo mesto, Postojna, Ljubljana – Štepanja vas. Te bratovščine so ustanoviteljice Zveze bratovščin odraslih katoliških skavtinj in skavtov (ZBOKSS). Z ZSKSS je bilo dogovorjeno, da ZBOKSS uporablja njihov kroj, bratovščine pa rutke stegov. Sprejeli so statut in izvolili vodstvo. Aleš Čerin je postal načelnik ZBOKSS.



Pater Primož Kovač je postal generalni duhovni asistent. ZBOKSS se je včlanila v ISGF (Vir: Zbornik ZBOKSSOV odmev, 2002).

## DOGODKI, SPOMINI, ZGODOVINA

V 15 letih se je zgodilo marsikaj. Bila so srečanja in tabori na ravni ZBOKSS, leta 2008 tudi na slovenskem skavtskem jamboreju. Bile so aktivnosti bratovščin, srečanja Alpe Adria, sprejemi Luči miru iz Betlehema, delovala je Skavtska akademija. ZBOKSS se je iz Zveze preoblikovala v Združenje. ZBOKSS je v 15 letih vodilo 5 načelnikov in Izvršnih odborov. En načelnik je vodil ZBOKSS 2 mandata, tudi del Izvršnega odbora je bil z njim še v drugem mandatu. Vseh 15 let je generalni duhovni asistent pater Primož Kovač. Že od prvega vodstva naprej so vsako leto duhovne vaje za odrasle skavte v Kančevcih, ki jih vodi. Vrsto let vodi tudi romanje odraslih skavtov v Assisi. Jeseniški Gamsi nas že vrsto let vodijo na Golico. Mozirčani nas že dolgo razveseljujejo z zimsko olimpijado. Letos je bil že 7. Spominski pohod na Porezen. V teh 15 letih so nekateri naši bratje tudi odšli. To je boleč, a neizogiben del zgodovine na naši skavtski poti, ki je tudi romarska. Vse, kar se je dogajalo,

sem omenil le na splošno. Da bi bilo vse bolj podrobno zapisano, zbrano in shranjeno v pričevanje rodovom za nami in v priznanje vsem, ki so se trudili, da je obstajala in delovala ZBOKSS, bi bilo treba opraviti še veliko arhivsko delo.

## IDENTITETA IN POSLANSTVO V PRIHODNOSTI

Vprašanja o identiteti, namenu, ciljih in ustreznem delovanju odraslih skavtov v ZBOKSS so tudi danes aktualna. Za prihodnost je verjetno najpomembnejše, ali bodo v ZBOKSS prihajali mlajši odrasli. Kaj so ovire, da mladi odrasli ne prihajajo v ZBOKSS? Dve močni spodbudi lahko pri tem pomagata: prva je eden od elementov skavtske metode – medgeneracijsko sožitje, drugi pa skupno udejanjanje smernic iz okrožnice papeža Frančiška Hvaljen Gospod, o skrbi za naš planet. K temu nas mlade in odrasle skavte zavezujejo skavtski zakoni, še posebno šesti. Navdih in pomoč pa lahko skupaj iščemo tudi v molitvi Svetega Frančiška, ki je molitev odraslih skavtov in nas med drugim vabi k ljubezni in ponižnosti.

Pa srečno pot v prihodnjih 15 letih.



## PLAVAJOČA KOŠARA

**Izdelava plavajoče košare oziroma recept, kako iz naravnih materialov izdelati ogrodje malega čolnička, ki bo obdan s polivinilom lebdel na vodi in krmarju nudil obilo radosti.**

Urban Bolta, *Pravični rakun,*  
Prebold-Polzela 1

Fotografije: Jernej Girandon

Izdelave se lotimo na terenu blizu vode, kjer bomo čolnič uporabili, priporočljiva je bližina leske in smreke, iz katerih bo zgrajeno njegovo ogrodje.

Začetek gradnje je podoben gradnji t. i. indijske savne, katere uporaba se je v zadnjih letih med stegi že zelo razširila. Vitke, dolge in prožne leskine veje zapičimo v tla, jih usločimo v lok in na drugi strani njihove vrhove prav tako zapičimo v tla. Te začetne veje služijo kot osrednje nosilno ogrodje, zato je potrebno izbrati

kar se da lepe primerke, hkrati pa z zapikovanjem že v začetni fazi gradnje določimo samo velikost čolnička. Njegov obseg bo enak razdalji med enim in drugim zapikom, konstruktor pa lahko izbira, ali bo čolniček okrogle ali jajčaste oblike.



Ko z množico leskovih vej oblikujemo ogrodje (število vej je odvisno predvsem od osebnih preferenc graditeljev), se lotimo medsebojnega vezanja. Za vezave lahko namesto standardne poliamidne vrvi uporabimo smrekine koreninice. V predelu gozda, kjer prevladuje smreka, se z rokami lotimo kopanja po gozdnem humusu in hitro bomo naleteli na prve koreninice. Sledimo jim in jih sproti odkopavamo – daljše, kot bomo izkopali, lažje bomo vezali – a pozor, pozorni moramo biti, da koreninice ne bodo predebele, saj povečan obseg hkrati pomeni neprožnost. Zaradi visokega trenja med koreninicami in leskinimi vejami so vezave (proti pričakanju) zelo stabilne.



V naslednji stopnji gradnje leskove veje na konstrukcijo namestimo še počez, torej v horizontalni liniji, približno v višini polovice loka in jih prav tako zvežemo s koreninicami. Pravilnejše kot bodo oblike in medsebojne linije, funkcionalnejši bo končni izdelek. Dobljeno osnovno ogrodje po želji utrdimo z dodatnimi vejami, pri čemer ves čas tehtamo med estetiko in funkcionalnostjo. V pomoč nam je lahko »da Vincijev« pristop prepletanja vej po principu »nad, pod, nad ...«, sploh v srednjem predelu čolnička, kjer bo kasneje sedel krmar.

Dobljeno košaro v zaključni fazi obdelamo še z ročno žagico. Porežemo vse štrleče vejice, ki bi nam lahko med uporabo čolnička preluknjale oziroma kako drugače deformirale zunanjo plast.

možnosti je res veliko ... Kjerkoli se bodo skavtske aktivnosti odvijale v bližini potoka ali kakšnega jezera, zabavne plavajoče košare ne bo težko vključiti v program. Pa srečno plovbo!



Konstrukcijo nato izpolnimo iz tal, obrnemo okoli in tudi zgornji (prej skrajno spodnji) del obrobimo s horizontalno prečko dveh ali treh upognjenih leskovih vej.

Konstrukcijo obdamo v plahto ali polivinil (pri slednjem obstaja večja verjetnost preboda) in čolniček je nared za izplutje. Ne pozabimo še na izdelavo vesla, da ne bo že prva plovba eno samo čofotanje. ©

Čas gradnje je odvisen od števila prisotnih ljudi, izkušenj in preciznosti izdelave. Dva povprečna skavta za izdelavo potrebujeta pet do šest ur, če sodeluje celoten klan, je seveda realizacija toliko hitrejša. Čolniček bo dobrodošel na taboru čete, lahko nastane kot projekt služujočih popotnikov na taboru volčičev, kot »team building« skupnosti voditeljev,







## DOMAČI SIR

Nina Fifolt, Zamern čebela, Novo mesto 1

Fotke: Jernej Girandon

### SESTAVINE IN POTREBŠČINE:

- mleko (pomembno je, da uporabimo mleko s čim večjo vsebnostjo maščob. Če imate možnost, je najbolje uporabiti kar domače mleko)
- limonin sok (lahko uporabite tudi kis, sirilo ali navadni jogurt)
- sol
- poper in/ali druge začimbe
- gaza
- cedilo

\*Iz 3 litrov mleka in 1–1,5 dl limoninega soka dobimo ven približno 0,5 kg sira.

**1** Mleko zlijemo v posodo in pustimo, da se greje. Med segrevanjem ga večkrat premešamo, da na površini ne nastane skorjica. Tik preden začne vreti, dodamo limonin sok in premešamo. Mleko se bo počasi začelo siriti, v njem bodo nastale grudice. Če vidimo, da ne prihaja do separacije tekočine od sira, dodamo še malo limoninega soka. Odstavimo in pustimo stati 15 minut.

**2** Sedaj moramo ločiti tekočino od sira tako, da uporabimo gazo, ki jo namestimo na drugo posodo. V gazo preložimo ves nastali sir in dobro ožamemo, dodamo sol in po želji ostale začimbe ali kaj drugega (poper, čili, orehe idr.).

**3** Na posodo namestimo cedilo in nanj preložimo sir v gazi ter ga obtežimo, da iz njega iztisnemo še preostalo sirotko in da sir dobi obliko.

**4** Po treh urah (če nimate toliko časa, lahko tudi manj) je sir spustil vso sirotko, ki je ne odlivamo stran. Sirotka je namreč zelo zdrava in osvežilna, tako da si jo lahko privoščimo namesto kozarca vode ali soka.

**5** Sir preložimo iz gaze in že ga lahko narežemo. Po želji ga lahko še malce solimo in prelijemo z olivnim oljem.

Dober tek!





# OBLJUBA, ZVESTOBA, DOGODIVŠČINA

»Od zunaj rešitev ne bo prišla. Rešitev je v notranjosti. Po boljših ljudeh bodo prišli tudi boljši časi.«

Marjan Žerovnik, Srčna sova, ZBOKSS Kranj

## ENKRAT SKAVT - VEDNO SKAVT

Skavtstvo je življenje polno veselja, prepleteno z doživljanjem narave in sobivanjem s skavtskimi brati in vsemi ljudmi dobre volje.

## SKAVT SI ŠTEJE V ČAST, DA SI PRIDOBI ZAUPANJE.

Zanesljiva sova – Silva me je CIN, CIN, CIN poklicala, naj napišem, kako skavtstvo živimo pri nas doma.

Vedno bolj verjamem, da obluba nekaj velja – potem tudi mož, ki jo je izpolnil, nekaj šteje. Skavt da svojim bratom in sestram kar nekaj obljub in če jih izpolni, je srečen in zadovoljen. »Tako sem obljubil.«

## SKAVT JE ZVEST BOGU IN DOMOVINI.

Dom naše skavtske družine je domačija - pr' Franchnu v Vogljah. To je lepa in velika središčna vas s tipičnim vaškim jedrom. Ob cerkvi je še pred nekaj leti stala mogočna lipa, stara preko 200 let. Bila je velik ponos kraja. Vihar je priletno damo zrušil, a je padla tako srečno, da ni bilo nobenih poškodb in nesreč. Zdaj na istem mestu že raste nova lipa in piše novo zgodovino. Naša domačija s hišo, sadnim vrtom in dvoriščem je kar zelo skavtsko primerna za kurjenje ognja, uporabo vozlov in izvajanje skavtskih veščin.

## ZVESTOBA BOGU ...

Vsaka skavtska maša, molitve, pesmi pomagajo graditi naš odnos do Boga in našo vero. V naravi smo skavti doživeli že veliko lepih duhovnih trenutkov. Vsak človek je svoj svet telesa, duše in duha. In tudi v svojem razvoju različno doživlja duhovno in sveto. Tako v družini oče Marjan – Srčna sova in mati Nežka – Iskriva sova skušava razumeti, da ima vsak svojo duhovno pot in »in ne siliva preveč z mašo in svojo duhovnostjo«. Zato pa za svoje skavte moliva in prosiva Boga, naj pazi nanje in pomaga, da bo vedno vsaj malo prisoten v našem življenju.

## SKAVT JE PRIJATELJ VSAKOMUR IN VSEM SKAVTOM BRAT.

V primarni družini odraščajočih in odraslih skavtov je v vsakdanjem življenju skavtsko prijateljstvo kar težko živeti. Vsak človek ima namreč svoje želje, potrebe, pričakovanja in vsega tega ni lahko uskladiti. Vidim pa nekaj. Ko gredo naši skavti vsak po svoje ali pa skupaj v svojo skavtsko družino in na doživljanje ter se potem vrnejo domov, postajajo po malem vedno boljši bratje in sestre, boljši otroci, boljši prijatelji. Vedno je bolje, da se brusiš na več nivojih. Tako si bogatiš izkušnje in predstave, se znebiš predsodkov in si se pripravljen tudi sam spreminjati.

## SKAVT SI ŽVIŽGA IN POJE V TEŽAVAH.

Moja najbolj sveža dogodivščina in izkušnja. Zadnje soboto sva se s psom Brinom odpravila na skavtski potep. Dan je bil aprilski deževen (17. 9. 2016). Po gozdu in poljih sva šla proti Trbojskemu jezeru (akumulacijsko jezero na reki Savi). Dvakrat sva vedrila do Trboj, prišla do jezera, kjer naju je naplahtal dež. Ucvrla sva jo nazaj po poljski makadamski poti (kolesarska pot po občini Šenčur) proti Vogljam. Še enkrat naju je ujel dež in sva šla vedrit k lovski preži na robu gozda. Brina sem privezal pod prežo na suho, sam pa sem se povzpел na opazovalnico in opazoval deževno pokrajino. Pa se začne Brin oglašati in zganjati hrup. Pogledam dol in vidim, da ga napadajo neke muhe. Hitro se spustim in vidim, da je Brin na tleh izkopal osje gnezdo. Ose so ga v velikem številu napadle in pikale. Skočil sem tja, psa odpel za vratom in odvlekel kakih 50 metrov stran od opazovalnice. Ose so šle za nama in oba napadale. Psa sem pustil v travi, se za silo otepel os in stekel v gozd ter odlomil nekaj smrekovih vej. Vrnil sem se k psu in ga z vejami otepel os. Potem sem iz Brinove dlake izvlekel najmanj 50 os. Borba je bila kar »taprava«. Po 15 minutah sva zmagala. Brin je bil zelo ubog in izmučen, vendar je kazal znake olajšanja. Tudi sam sem bil močno utrujen in kar dobro popikan (10–15 pikov), a sem tudi sam čutil veliko olajšanje. Poklical sem sina, da je z avtom prišel do naju in naju odpeljal domov, kjer sem oskrbel Brina (po posvetu s kolegom specialistom) z zdravili proti bolečinam in alergiji. Potem sem si oddahnil in pomislil: »Skavt si žvižga in poje v težavah.« Bil sem vesel in hvaležen.










Štirje skavtski zakoni, pogledi in dogodivščina naj bodo dovolj. Srečno pot!



## MALI BOBER ŠTEF














Ana Špes, Dobrosrčni galeb,  
Velenje 1

TISTEGA LEPEGA JESENSKEGA DNE, KO JE NA NEBU  
 SIJALO TOPLO ,  NA  SO PRIČELI  
 SPREMINJATI BARVE, SE JE  PRI SVOJEM   
 IGRAL Z  NIKOLO IN  TINKARO. V TISTEM  
 TRENUTKU Z VSO NAGLICO PRILETI  FILIP:  
 »STE ŽE SLIŠALI, V GOZD SE JE PRISELIL VSILJIVEC.  
 PRAVIJO, DA JE  Z DESETIMI  IN OGROMNIMI  
, NA GLAVI IMA , KI BRUHAJO   
 GROZOVITO!«  SE TEDAJ SPOMNI NAUKOV  
 STAREGA GOZDNEGA BOBRA: »NIKOLI NE VERJEMI





GOVORICAM, VEDNO SE SAM PREPRIČAJ, PREDEN  
SODIŠ.«  SE ODLOČI, DA BO ODŠEL SKOZI ,  
PREKO  DO JASE, KJER ŽIVI VSILJIVEC.  
KO JE PRIŠEL TJA, JE GLEDAL IZZA . NIKOGAR  
NIBILO. TEDAJ PA ZAČUTI DOLG  NA SVOJEM LICU:  
»POZDRAVLJEN, BOBER!« OH, NE! TO JE ! TA GA  
OGOVORI: »JAZ SEM  LOVRO. BOŠ MALO ?«  
POŠAST, KI JE , NE BO POJEDEL BOBRA ŠTEFA?  
SEVEDA, DA NE. JE ČISTO PRIJAZNA ŽIVAL. TEDAJ  
STA  LOVRO IN  POSTALA NAJBOLJŠA  
PRIJATELJA.

NIKOLI NE VERJEMI GOVORICAM, PREDEN SODIŠ,  
SE VEDNO SAM PREPRIČAJ, BI REKEL ŠTEF.



## MAJHNA DEKLICA NA PROMETNI CESTI

**J**e to sploh mogoče? Da dekle, staro 20 let, v 29 dneh preho-di Slovensko planinsko pot, tisto pot, saj veste, ki gre od Maribora preko Pohorja na Uršljo goro, nato skozi Kamniško-Savinjske Alpe v Karavanke, da bi nato prodrla v srce Julijcev in preko Triglava udarila v smeri Vršiča in Jalovca, pa spet v dolino in nazaj gor na Sedmera jezera, nakar okrog Bohinja čez Idrijsko na Nanos s končnim spustom do Ankarana in skokom v Jadransko morje? Je mogoče, da to dekle vse to stori sama? Da, je mogoče. Zgodilo se je to poletje. Ker je to dekle skavtska voditeljica. Kača Kaja, če smo natančni.

Branko Cestnik, *Avantgardni orel,*  
*Rakova Steza 1*

Je to sploh mogoče? – se sprašujem zadnjič, ko se z avtom peljem po predmestju Celja in vidim pred seboj deklco, ki s čelado na glavi pogumno potiska pedale svojega kolesa po robu prometne ceste. Ali so njeni starši popolnoma neodgovorni, da pustijo tako malo bitje med vse te jeklene mrcine? Ali ni danes za starše edino pravilno, da so vedno pripravljena taksi služba za svoje otroke? Ali niso danes šolski kombiji tisti, ki so otroke vzeli s cest? Kako to, da tale deklca vendarle kolesari po tej prometni cesti? In to sama! Hitro dobim odgovor. Prehitim in prepoznam jo. V vzratnem ogledalu ugledam volkuljico iz našega stega. Da, je mogoče – si rečem, deklca je pri skavtih.

Skavtstvo je čudovito. Pri otrocih in mladih odpravlja strah pred življenjem. Življenje ti ni navrženo, kot je prašičem navržena razkuhana pesa v korito in so zadovoljni. Življenje si moraš tudi poiskati in ga vzeti v svoje roke. To pa ne gre, če te je strah v hribe, če te je strah na cesto, če zaviti v vato čakaš, kaj ti bodo starši ali država nasuli v korito. Če te je strah izzivov, te je strah življenja. Če si izzivov ne znaš vnaprej poiskati, se v njih testirati, v njih rasti, bodo izzivi enkrat potem prišli sami do tebe in te pohodili. Ker ne boš pripravljen. Bodi pripravljen!



## DO THE RIGHT MIX

# VSAK DAN GREM V ŠOLO, NA FAKS ALI V SLUŽBO

**G**otovo so sanje vsakega študenta, ki ne živi v Ljubljani, Mariboru ali Novem mestu, da bi bila fakulteta tako blizu kot bivša osnovna šola in bi lahko vstal zgolj pol ure pred pričetkom predavanj. Tako pa mora vsako jutro uporabiti vlak/avtobus/prevoze/sošolca z avtom/motor/kolo ali »longiča«.

Za Trop za skavtsko okoljsko vzgojo, Špela Bertot,  
Zgovorna levinja

Prav vsi se vsakodnevno srečujemo z MOBILNOSTJO – ko se želimo premakniti iz točke A v točko B zaradi različnih motivov – šole, službe, hobija, druženja in mnogih drugih razlogov. Od načina prevoza ali drugih vrst mobilnosti prispevamo ne samo k boljšemu telesnemu počutju, temveč tudi boljšemu »počutju« naše Zemlje.

Osnovni cilj **trajnostne mobilnosti** je zadovoljiti potrebe vseh ljudi po mobilnosti in obenem zmanjšati promet, posledično onesnaževanje, emisije toplogrednih plinov in porabo energije. Trajnostna mobilnost je tista, ki je hkrati okoljsko sprejemljiva, socialno pravična in spodbuja razvoj gospodarstva (Trajnostna mobilnost, 2016).

## ZAKAJ RAJE NA KOLO KOT ZA VOLAN? (TRAJNOSTNA MOBILNOST, 2016)

### 1 ONESNAŽEVANJE 1 |

- Cestni promet v Sloveniji prispeva 75 % vseh prometnih emisij toplogrednih plinov. Dnevno prispeva 140 t emisij CO<sub>2</sub>, 100 kg svinca in več kot 10 000 ton emisij CO<sub>2</sub> ter 4 tone SO<sub>2</sub>.
- Več kot 75 % zasebnih potovanj v Sloveniji je opravljenih z avtomobilom, le 25 % z javnim prevozom.

### 2 ONESNAŽEVANJE 2 |

- V Sloveniji je pribl. 500 avtomobilov na 1000 prebivalcev. Predstavljaj si, koliko novih in odsluženih avtomobilov letno!
- Vsak kilometer ceste pomeni popolno degradacijo prsti pod in v bližini ceste, prekriža migracijske poti živali.
- Ob vsakem deževju se s ceste v naše vodotoke spira umazanija s cest – olja, težke kovine, saje ipd.





Koliko prostora potrebujemo za prevoz enake količine ljudi z različnimi prevoznimi sredstvi.



Ustavi globalno segrevanje, ker je ekološko, varčuješ z energijo, skrbiš za svoje zdravje, krepiš srce in izgubljaš kilograme.

**PREDNOSTI  
KOLESARJENJA**

## REALNOST, KAJ V RESNICI LAHKO NAREDIM?

**Javni potniški promet** – vlaki in avtobusi > vsak dijak in študent ima na voljo zelo udobne mesečne vozovnice. Odrasli – spodbuda: v službo se odpravite z vlakom in uživajte v branju knjige, kinkanju ali pogovoru z znanci.

**Kolo - jesenski izziv** – 2X na teden grem v šolo/službo s kolesom. V trgovino, glasbeno šolo ali na skavte se odpravi s kolesom, raje kot da starše prosiš za prevoz.

**Prevozi.org** – spletna stran, kjer lahko poiščeš in ponudiš prevoz od točke A do točke B. Ugodno in okoljsko manj sporno, kot da bi šel vsak s svojim vozilom.

V Ljubljano prihaja **UBER** – »taksi lokalca« – če te zanima več, uporabi strica google.

## 3 VARNOST IN FINANCE |

- Na celotnem cestnem omrežju se letno pripeti blizu 38.000 prometnih nezgod. Letno v Sloveniji na cestah umre pribl. 230 ljudi.
- Za transport namenimo pribl. 20 % denarja na gospodinjstvo/letno.



## NATEČAJ

Na [sov@skavt.net](mailto:sov@skavt.net) pošlji fotografijo, na kateri uporabljaš trajnostna prevozna sredstva – še bolje bo, če boš imel rutko in nasmešek na obrazu.

**Nagrada: Set za flikanje gum**



Če te zanima več, v internetni brskalnik vpiši: trajnostna mobilnost/sustainable mobility/bike v.s. car

Trajnostna mobilnost, MZI, 2016. url: [http://www.mzi.gov.si/fileadmin/mzi.gov.si/pageuploads/Dogodki/Kaj\\_je\\_trajnostna\\_mobilnost.pdf](http://www.mzi.gov.si/fileadmin/mzi.gov.si/pageuploads/Dogodki/Kaj_je_trajnostna_mobilnost.pdf)



# PERMAKULTURA IN SKAVTSTVO

**V TEM SESTAVKU VAM BOMO PREDSTAVILI, KAJ JE PERMAKULTURA, IN SE NAVEZALI NA SKAVTSKE ZAKONE IN SKAVTSKO ŽIVLJENJE.**

**P**ermakultura je etični sistem načrtovanja. Obsega raznolika področja – od ohranjanja narave, kulturne krajine, agrogozdarstva, ekološkega kmetijstva in vrtnarjenja do načrtovanja bivališč, ekonomije, medčloveških odnosov – ter jih med seboj smiselno povezuje in prepleta. V permakulturi problem predstavlja rešitev, kar pomeni, da v sami težavi že tiči tudi rešitev oz. da je kriza lahko tudi nova priložnost za drugačno pot. Poudarek ni samo na posameznih elementih, temveč na povezavah med njimi, pri čemer se doseže sinergijski učinek.

Permakulturni članek avtorjev **Aljaža Plankl** in **Tine Pernuš**, *Vztrajne Pande* za Skavtič uredila in dopisala **Silva Vrhovnik**, *Zanesljiva Sova*, BOKSS Kranj

Vas to kaj spominja na 8. skavtski zakon? Na skavta, ki si žvižga in poje v težavah. Na skavta, ki vedno najde rešitev in ne obupa v težavah.

Bistvo permakulturnega načrtovanja in delovanja je v etikah. Skrb za ljudi, skrb za zemljo in vrnitev presežkov v prvi dve so tri etike permakulturnega delovanja, so temelj za učinkovito in trajnostno načrtovanje v dobro vseh in vsega. Permakultura sloni na pozornem, preudarnem opazovanju in posnemanju narave. V naravi se ob najmanjši porabi energije proizvede največ. Vsi permakulturni principi in načela izhajajo iz delovanja in vzorcev narave. Načela, kot so »opazuj in deluj«, »vključuj, ne izključuj«, »uporabi in ceni raznovrstnost«, permakultura vključuje pri načrtovanju vsakega

trajnostnega sistema. Naravni ekosistemi so trajnostni sistemi in če razumemo, kako delujejo, lahko trajnost prenesemo v različna področja našega življenja.

Mar ni bistvo permakulturnega načrtovanja in delovanja podobno skavtskemu načinu življenja? Tretji skavtski zakon nam naroča, da pomagamo bližnjemu. Šesti pa nas opozarja o skrbi za naravo. Skavt je pozoren do ljudi in narave. Opazuje in preučuje naravo in s tem vidi polno prekrasnih stvari in jih ceni. V naravi vidi božje delo. Opazuje in deluje po skavtski metodi (delo z učenjem in v majhnih skupinah). V delo se vključuje vsak član (krdela, voda ... ali bratovščine) po svojih zmožnostih.



Dober primer permakulture so plemenske skupnosti. Spominjajo nas na pozabljeno znanje – kako skrbeti za okolje, v katerem živimo. A znanje ni dovolj, pomembno je zavedanje, da mi smo okolje, v katerem živimo. To zavedanje je nepogrešljivo za zdravo in srečno skupnost ljudi. Neposredno smo odvisni od zdravja zemlje, vode, zraka. Smo pripadniki širše skupnosti, ki jo tvorimo ljudje, drevesa, živali, reke, potoki – vse, kar nas obdaja. Vsak člen je enako pomemben in si zasluži pozornost in nego.

Skavti pridobivajo znanje, kako skrbeti za okolje. Na skavtskih izhodih v naravo ali poletnih taborih se skavt obnaša odgovorno do narave. S pripravo ognjišča poskrbi, da ruša ni poškodovana in jo ob zaključku tabora vrne na mesto, pri kurjenju ognja uporablja sušice ...

V trajnostni kulturi se ohranjajo ključni elementi zdravega okolja (voda, zemlja in zrak). Živimo v času, ko moramo vsi aktivno sodelovati pri izboljšavi kakovosti teh treh elementov. Z zavestno skrbjo za okolje izboljšujemo in ustvarjamo rodno prst, ohranjamo čisto pitno vodo, skrbimo za čistočo rek, potokov in morij, ne onesnažujemo zraka, ampak nasprotno ga s preprostimi posegi, kot je recimo sajenje dreves, izboljšujemo.

Velika pozornost je namenjena odnosom med ljudmi, družbeni odgovornosti. Odnosi so gradniki skupnosti, ki zagotavljajo varnost in dobro počutje. Pravijo, da družina ni dovolj, saj je za vzgojo otroka potrebna celotna vas. Skupno življenje permakultura zopet postavlja nazaj v jedro človeškega bivanja.

Pri vzgoji mladostnika odigra skavtstvo zelo pomembno vlogo, če se tega lotimo odgovorno. Zaključimo z besedami Roberta Baden-Powella: »Bodite zadovoljni s tem, kar vam je dano, in napravite iz njega kar največ. Poskusite zapustiti ta svet za spoznanje boljši, kot ste ga prejeli.«



#### Nasvet, kako zatreti plevel na naraven način:

Z vilami narahlo prezračiš zemljo na gredicah, ki jih želiš obdelovati. Nato na gredice položiš karton, ki ga dobro zaliješ. Čez zalit karton dodaj kompost (lahko zmešan z zemljo) in ga zaščitiš z zastirko (slama ali listavka). Plevel tako ne bo imel svetlobe, da bi se razraščal in se bo postopoma skompostiral. Tudi če karton ne bo še čisto razpadel čez zimo, spomladi z lahko sadiš vanj. Narediš luknjo in po potrebi okoli sadike natrosiš malo komposta.

Vmesne potke med gredicami tudi zaščitiš pred razraščanjem plevela tako, da položiš po vsej širini in dolžini karton, nanj pa strešeš sekance vsaj 10 cm na debelo, lahko tudi več; sekanci se namreč posedejo. Kar nekaj časa boš imel mir pred plevelom ©.



# GOBE

Vianeja Pesjak, Navihana ovčka,  
Prebold-Polzela 1



## JESENSKI GOBAN

(BOLETUS EDULIS)

**ZNAČILNOST:** spoznamo ga po vlažnem, lepljivem klobučku, včasih je precej temno rjav, tako da je tudi meso pod kožico klobuka rdečkasto rjavo obarvano, redko pa je površina povsem gladka.

**KLOBUK:** 5–25 cm, polkrožen, izbočen, ko se zravnava, postane blazinast, rahlo gubast, bolj ali manj rjav, na obrobju svetlejši, vedno vlažen, lepljiv, pri starih primerkih je koža lupljiva.

**TROSOVNICA:** je iz cevki in sprva belkasta, cevke so precej dolge, z lahkoto jih odluščimo od klobuka, sčasoma porumenijo in končno pozelenijo, enako se spreminjajo tudi luknjice, ki so sčasoma vedno večje.

**BET:** 5–12 x 2–6 cm, sprva trebušast, nato betičast, proti dnišču je debelejši, pri starih gobah postane valjast, trd, poln, bolj ali manj rjav in prepreden z mrežico.

**MESO:** belo, na zraku postane rahlo rjavkasto, trdno, prijetnega vonja in okusa, pod kožico klobuka je rahlo obarvano.

**TROSI:** 14–17 x 4,5–5,5 μm, vretenasti, gladki, trosni prah je olivno rjav.

**RASTIŠČE:** pod listavci in iglavci, posamično ali v skupinah, poleti, največ pa jeseni, pogosto.

**Čas rasti:** od junija do oktobra

**UPORABNOST:** užitna, odlična, vsestranska goba, primerna tudi za sušenje.



## BREZOV TUREK

(LECCINUM VERSIPELLE)

**ZNAČILNOST:** ima skoraj črn oz. črno rjav klobuk in bet s temno zrnatimi kosmiči, ki so proti dnišču vse temnejši.

**KLOBUK:** 8–12 cm, poloblast in temno sivo rjav do črno rjav, mesnat, površina je žametna in suha, v vlažnem vremenu je nekoliko mazav.

**TROSOVNICA:** je luknjičasta oz. iz cevki, cevke so bele in dolge, ob betu krajše, da nastane okrog beta brazda, značilna za rod Leccinum, luknjice so drobne in sprva bele, pozneje pa sive.

**BET:** 10–12 x 2–3 cm, razmeroma visok, čokat, valjast, spodaj zožen, nekoliko ukrivljen, na beli osnovi v navpičnih vrstah razvrščeni temni zrnati kosmiči, ki so navzdol vse temnejši do črne barve.

**MESO:** belo, suho, le pod kožico v klobuku in v betu rumenkasto, na prerezu ne spremeni barve, v betu trdo, prijetnega vonja in okusa.

**TROSI:** 15–23 x 4–7 μm, vretenasti, gladki, trosni prah je rjavkasto zelen.

**RASTIŠČE:** uspeva na vlažnih krajih pod brezami, pozno poleti in jeseni, zelo redek.

**Čas rasti:** od avgusta do oktobra

**UPORABNOST:** užitna.



## NAVADNA LISIČKA

(CANTHARELLUS CINEREUS)

**ZNAČILNOST:** pri nas uspeva več različkov navadnih lisičk, od bele, blede, oranžne do ametistne barve, spoznamo pa jo po letvičastih lističih, ki potekajo daleč po betu navzdol, proti robu pa so viličasto razcepljeni.

**KLOBUK:** 2–12 cm, sprva droben, polkrožen, nato izbočen s podvitim robom, kasneje se razpre in ima oster, valovit rob, osredje pa je pri starih gobah nekoliko vdrt, površina je gladka (luskata pa le pri luskati lisički), belkasta ali intenzivno oranžno rumena.

**TROSOVNICA:** gubaste letvice so razmeroma redke, oranžno rumene, potekajo polagoma po betu navzdol, proti robu pa se večkrat viličasto razcepijo in močno zgostijo.

**BET:** 3–7 x 0,4–1,5 cm, valjast, ukrivljen, poln, trd, proti dnišču je



običajno nekoliko ožji, gladek in enake barve kot klobuk.

**MESO:** belo, trdo, pod površino klobuka je rumenkasto, prijetnega vonja ter nekoliko pekočega in trpkega okusa.

**TROSI:** 8–12 x 5–7 µm, elipsasti, gladki, neamiloidni, trosni prah je blede rumenkast.

**RASTIŠČE:** raste skupinsko pod listavci in iglavci, od začetka poletja do pozne jeseni, razmerno pogosto, vendar v upadanju.

Čas rasti: od junija do novembra  
**UPORABNOST:** užitna, odlična, vsestranska, dobra in nekoliko precejena.



## ORJAŠKI DEŽNIK

(MACROLEPIOTA PROCERA)

**ZNAČILNOST:** med podobno velikimi dežniki ga spoznamo po rjavo marogastem betu in po mesu, ki na ranjenih mestih ne rdeči, je pa tudi največji med dežniki in od tod ime orjaški.

**KLOBUK:** 10–26 cm, sprva jajčast, kmalu se polkrožno razširi, nato zravnava, na temenu pa ostane topa, rjava grba, ki je skoraj gladka, proti robu je pokrit z vse bolj redkimi, rjavimi kosmiči ali luskami, podlaga je svetlejša, vlaknata, od roba pa visijo kratki ostanki veluma.

**TROSOVNICA:** lističi so gosti, široki in debeli proti hrbtu, beli, pri starih gobah postanejo rjavkasti.

**BET:** 20–40 x 1–2 cm, valjast, votel, proti dnušcu razširjen, gomoljasto odebeljen, vse do širokega

dvojnega obročka pa pokrit z rjavimi, marogasto razporejenimi luskicami.

**MESO:** belo, vlaknasto, žilavo zlasti v betu, na zraku ne pordeči, vonj in okus ima po lešnikih.

**TROSI:** 15–20 x 10–13 µm, prosojni, elipsasti, z oljnimi kapljicami, trosni prah je bel.

**RASTIŠČE:** raste v gozdovih, zlasti ob robovih v travi, na gozdnih travnikih, pogost, od sredine poletja pa vse do pozne jeseni.

Čas rasti: od avgusta do novembra

**UPORABNOST:** pogojno užitna, surov je škodljiv. Pri nas je že v navadi, da ga cvremo z drobtinami na dunajski način, žal se rad prepoji z maščobo. Kadar uživamo dežnike, ne pijmo alkohola!



## MODRIKASTA GOLOBICA

(RUSSULA CYANOXANTHA)

**ZNAČILNOST:** imenovana je po modrikasto zelenkastem in lisastem klobučku, ki ima bele in prožne lističe, bel bet, ki je včasih vijoličasto nadahnjena, je milega okusa, meso pa ne reagira na železov sulfat.

**KLOBUK:** 5–15 cm, najprej izbočen, s podvihanim robom, kmalu je na osredju udrt, obrobje se zravnava in pri starih gobah nekoliko dvigne, kožica je gladka, v vlažnem vremenu lepljiva, modrikasto vijoličasta ali zelena in se da olupiti na obrobju.

**TROSOVNICA:** lističi so beli in imajo modrikast odsev, so gosti,

pripeti na bet, prožni in se na pritisk zlepijo.

**BET:** 4–10 x 1–3 cm, valjast, poln, v dnušcu zožen, bel, skoraj gladek ali pa podolžno zguban, včasih je modrikasto ali vijoličasto nadahnjena in dokaj prožna.

**MESO:** belo, pod kožico klobuka rahlo rožnato, na zraku nekoliko posivi, je precej prožno, skoraj brez vonja, ima pa prijeten okus.

**TROSI:** 6,5–10 x 5,5–6,5 µm, izolirano bradavičasti, trosni prah je bel.

**RASTIŠČE:** raste skupinsko pod listavci in iglavci, od začetka poletja pa vse do pozne jeseni, zelo pogosto.

Čas rasti: od junija do novembra

**UPORABNOST:** užitna, odlična, vsestranska, pripravna za najrazličnejše jedi in za konzerviranje, zelo okusna je hitro pečena na plošči. Golobicam pred uporabo kožico olupimo.



## GABROV DED

(LECCINUM PSEUDOSCABRUM)

**ZNAČILNOST:** spoznamo ga po drobno zgubanem, okrasto rjavem klobuku, po mesu, ki na zraku močno počrni in po tipičnem rastišču pod gabri, najraje pa uspeva na gozdnih obronkih v travi.

**KLOBUK:** 3–12 cm, sprva polkrožen, nato stožčasto izbočen, vse bolj sploščen, vendar ni blazinast, ostane rahlo stožčast, površina je hrapavo nagubana, okrasta, rjavkasta, pri starih gobah svetlejša, v sušnem obdobju pa rada razpoka.



**TROSOVNICA:** luknjičasta trosovnica je najprej belkasta, kasneje rumeno sivkasta, cevke so tanke, dolge, pri betu skoraj proste, luknjice na pritisnjenih mestih potemnjijo.

**BET:** 7–15 x 1–2 cm, valjast, poln, trd, proti dnušču je polagoma malo širši, belkast, sivkast, okrast, hrapavo luskat, pri starih gobah postanejo luske črnkaste.

**MESO:** belkasto, na zraku sprva rahlo rožnato, nato posivi, počrni, staro je mehko, prijetnega vonja in okusa.

**TROSI:** 10–20 x 4–7 µm, vretenasti, gladki, trosni prah je tobačno rjav.

**RASTIŠČE:** raste skupinsko pod gabri, na robu gozda v travi, od poletja do pozne jeseni, zelo pogosto.

Čas rasti: od julija do novembra

**UPORABNOST:** užiten, dober dokler gobe niso preveč mehke. Če jih narežemo v vrelo slano vodo, ne počrnijo.

## STRUPENE



### VRAŽJI GOBAN

(BOLETUS SATANAS)

**ZNAČILNOST:** oblika vražjega gobana je značilna vsem gobanom. Mlad ima droben polkrožen klobuček na širokem okroglem betu, kasneje pa se klobuk razpre in je običajno širši od višine beta, ki sčasoma postane valjast. Je zaščiten goba!

**KLOBUK:** 8–20 cm, debel, mesnat, sprva kroglast z zapognjenimi robovi, nato razprt, vzbočen, gladek, bel ali rahlo siv, z olivnim odtenkom.

**TROSOVNICA:** sestavljena iz vertikalnih rumeno zelenih cevok, debela, luknjice so majhne, okrogle, najprej rumene, kmalu pa postanejo rdeče.

**BET:** 4–15 x 3–8 cm, močan, trd, v dnušču zadebeljen, bolj ali manj rumenih barv, z rdečo mrežico, ki je v sredini močnejše obarvana.

**MESO:** belo, sivo ali rumenkasto, na prerezu pomodri, trdo, neprijetnega vonja in okusa.

**TROSI:** 11–15 x 5–7 µm, vretenasti, gladki, neamiloidni, trosni prah je olivno rjav.

**RASTIŠČE:** na apnenčastih tleh, pod listnatim drevjem, od poletja do pozne jeseni, ni pogost. Zaščiten goba!

Čas rasti: od junija do novembra

**UPORABNOST:** strupen, a zastrupitev ni zelo nevarna. Škoduje tudi prekuhan; povzroča gastrointestinalni sindrom – zaradi neznanih strupov, ki učinkujejo na prebavila. **ZAŠČITEN.** Goba je na Rdečem seznamu gliv!



### ZELENA MUŠNICA

(AMANITA PHALLOIDES)

**ZNAČILNOST:** sprva kroglasta kepica, ovita v gladko, belo, kožasto lupino ali velum, ki pri nadaljnji rasti na vrhu počni, iz razpoke pa

se dvigne polkrožen klobuk na dolgem betu. Na njem je pod lističi kožast obroček ali zastiralce, gomoljasto dnušče pa obdaja lupina.

**KLOBUK:** 5–15 cm, polkrožen, nato zravnčan, na kraju z dvignjenim robom, vraščeno vlaknatega videza, bel, zelenkast ali rumeno zelen, na robu svetlejši in gladkega videza. Zlahka ločljiv od beta.

**TROSOVNICA:** je na spodnji strani klobuka, sestavljena iz lističev, ki so beli ali rahlo zelenkaste nadiha, gosti, široki, neenako dolgi in prosti pri betu.

**BET:** 5–15 x 1–2 cm, raven, valjast, proti lističem nekoliko ožji, bel, pod visečim obročkom marogasto vzorčast, z bolj grobo strukturo proti zadebeljenemu dnušču, katero obdaja prosta lupina. Star se zvotli.

**MESO:** belo, rahlo vlaknato, s sladkobnim vonjem in dokaj prijetnim okusom.

**TROSI:** 10 x 8 µm, elipsasti, gladki, amiloidni, trosni prah je bel.

**RASTIŠČE:** pod različnim drevjem, najraje pod hrasti in kostanji, od poletja do pozne jeseni, v skupinah in posamično.

Čas rasti: od julija do oktobra

**UPORABNOST:** **smrtno strupena!** Pri zeleni mušnici je pomembna kombinacija – lupina in obroček.



### RDEČA MUŠNICA

(AMANITA MUSCARIA)

**ZNAČILNOST:** v začetku bela hrapava kepa s širšim dnuščem,





ki se pri nadaljnji rasti napne in površinsko razpoka v piramidaste krpice, na rdeči gladki podlagi, ki pa jih pri vseh različnih ni. Razprte gobe so lahko orjaške, na visokem betu imajo kožast obroček.

**KLOBUK:** 8–10 cm, polkrožen, mesnat, nato zravnani in proti koncu z navzgor zavihanimi robovi, površina je rdeča in gladka, z belimi pikami, ki jih pogosto odplakne dež.

**TROSOVNICA:** lističi so beli ali rahlo rumenkasti, široki in gosti, z vmesnimi lističi ter se ne dotikajo beta.

**BET:** 10–25 x 1–3 cm, valjast, bel, proti dnu širši, rahlo gomoljasto dnu obdaja razcefran ostanek ovojnice, zastiralce je široko, belo in rahlo rumenkasto, star bet se zvotli.

**MESO:** belo, pod kožico klobuka rumeno, brez posebnega vonja in okusa.

**TROSI:** 9–12 x 7–9  $\mu\text{m}$ , elipsasti, gladki, neamiloidni, trosni prah je bel.

**RASTIŠČE:** raste v vseh gozdovih, od poletja do prvega snega, pogosta.

Čas rasti: od julija do novembra

**UPORABNOST:** strupena, povzroča panterinski sindrom – zastrupitev živčnega sistema, s kratkim inkubacijskim časom. Znano je, da se strupenost teh gob od rastišča do rastišča spreminja, zato je lahko nevarna in je ni vredno preizkušati.



### POBELJENA LIVKA

(CLITOCYBE DEALBATA)

**ZNAČILNOST:** goba je vsa enako bele barve, s tipično obliko zalivke, le rob klobuka je bolj valovit.

**KLOBUK:** do 5 cm širok, bele barve, sprva izbočen, s staranjem postaja vse bolj ljav, rob klobuka pa valovit, bela barva na klobučku poka in izginja, stara goba pa je prepoznavna po koncentrično razpokani barvi na klobučku.

**TROSOVNICA:** lističi so beli, tanki, gosti in potekajo navzdol po betu.

**BET:** do 5 cm visok, debel do 5 mm, bel, poln, vlaknat.

**MESO:** belo, močno diši po moki, brez značilnega okusa.

**TROSI:** 4–5 x 2–3  $\mu\text{m}$ , gladki, s tankimi stenami, eliptični, podolgovati, neamiloidni, trosni prah je bele barve.

**RASTIŠČE:** raste v travi pod različnim drevjem, v jesenskem času.

Čas rasti: od septembra do novembra

**UPORABNOST:** **smrtno strupena!**



### OPEČNATA KOPRENKA

(CORTINARIUS BOLARIS)

**ZNAČILNOST:** klobuk ima značilne opečnate barvne oz. rdeče rjave luske, ki se s staranjem redčijo in tvorijo videz razpokane površine.

**KLOBUK:** do 8 cm širok, sprva polkrožen, kasneje se razširi, na okraji podlagi je prekrit z rdečkasto rjavimi luskami, ki postajajo s starostjo vedno bolj redke in ustvarjajo videz razpokane površine.

**TROSOVNICA:** lističi so sprva blede, nato rumenkasti, kasneje pa vse bolj rjavi, srednje gosti in precej široki ter pripeti na bet.

**BET:** do 8 cm dolg, okoli 1 cm debel, valjast, nekoliko ukrivljen, rumenkast, prekrit z rdečimi vlaknatimi luskami, v dnu belkast.

**MESO:** v klobuku belo, proti dnu rdeče, vedno bolj rumeno, nima izrazitega vonja in okusa.

**TROSI:** 6–7 x 5–6  $\mu\text{m}$ , skoraj ovalni, z dlačicami po površini, trosni prah je rjavo rjav.

**RASTIŠČE:** raste od konca poletja pa vse do zime pod listnatim drevjem, zlasti pod bukvami, posamično ali v malih skupinah, kar pogosto.

Čas rasti: od avgusta do decembra

**UPORABNOST:** strupena.



Foto: Rok Pisk, Mubi marjasc, Žiri 1



## SKAVT MILAN SVETUJE

Živíjjo!

Stara sem 21 let in čas je za odhod iz klana. V vseh teh letih v klanu sem se zelo zabavala, spoznala sem nove prijatelje, s katerimi smo se zelo povezali. Zelo si želim, da bi ostala v skavtski družbi še naprej. Ampak nadaljujem lahko le, če grem med voditelje. Tega pa me je srčno strah. Kako voditi otroke po pravi poti? Nímam veliko izkušenj s tem, tudi šola, ki jo ímam, ní v povezavi z vzgojo otrok. Voditelja v klanu me spodbujata in pravita, da življenjski poklic ní pomemben pri voditeljstvu, ampak še vedno mí je težko sprejeti to odločitev in narediti ta korake.

Hvala za odgovor, Srčna medvedka.

Draga Srčna medvedka! Že na podlagi tvojega imena ugotavljam, da je to delo zate. Skavtski voditelj definitivno mora biti srčen. Najbrž nisi želela tako kratkega odgovora, zato bom odgovor podaljšal.

Če te delo z otroki res ne veseli, je mogoče zate primerno, da se odločiš za voditelja brez veje (projektne voditelja). Tako boš ostala v stiku s skupino voditeljev, hkrati pa boš lahko delala koristne stvari za svoj steg. Prevzameš lahko organizacijo kakšnega projekta, imaš delo v SKVO-ju (zapisnik, blagajnik, delaš z mediji ...) ali se

udeležiš kakšnega projekta na državni ravni. Seveda je vse odvisno od tebe. Opozarjam te, da samo to, da ostaneš v stiku z družbo, ni dovolj za odločitev za voditeljsko pot. Verjamem pa, da si sposobna zanj. Saj tako očitno menita tudi tvoja voditelja v klanu, ki te verjetno kar dobro poznata. Spodbujam te, da res sama premisliš, ali je to zate. Življenjski poklic pa definitivno ni povezan z voditeljstvom pri skavtih.

Skavt Milan, Svetovalski jazbec



## ŠE ZADNJA SVARILA

Lep pozdrav prav vsem!

V zadnjem članku o nevarnostih na divjih rekah bi vas rad posvaril še pred koriti in vrtinci, vejevjem, možnostjo ukleščenja stopala ter skakanjem v plitvo vodo.

Matej Hosner, *Samozavestni volk*,  
Bovec 1

V koritih voda zaradi vrtinčenja rada spodjeda skale, tako da pri nizkem vodostaju stena soteske izgleda kot nekakšna streha. Pri visokem vodostaju so te strehe pod vodno gladino. Če bi naš prijatelj Janez takrat plaval skozi tako ožino, bi ga tok prej ali slej zanesel blizu ene ali druge stene korita, in če se ne bi odrinil stran, tudi pod »streho«. Od tam bi lahko pobegnil le po sreči, zato so korita zelo nevarni predeli reke. V njih voda velikokrat tvori tudi vrtince, ki človeka vlečejo pod vodo. Načeloma se jim nima smisla upirati in s tem zgubljeni energije.

Ponovno bi rad opomnil na pasivni/obrambni plavalni položaj, kjer damo noge pred seboj in jih držimo blizu gladine. Tako se lahko odrinemo stran od skal in zmanjšamo možnost ukleščenja stopala med dve skali, skriti pod gladino. Ta situacija je izjemno nevarna, saj nas tok vrže na nos in ker so naše roke krajše od nog, se ne moremo držati nad gladino in tako prej ali slej utonemo. Našega Janeza bi lahko rešili s podajanjem vrvi in ga vlekli v smeri proti toku, dokler si ne bi osvobodil noge.

Še ena nevarnost na Janeza preži v **drevju ali vejevju**, ki visi v vodo, navadno v zavoju reke – na zunanji strani, kjer je tok hitrejši. Če ga odnese tja, ga bo tok povlekel pod to oviro. V tem primeru je najbolje, da Janez že prej odplava stran, če pa mu ne uspe, naj napadalno plava »kravlj«  
proti drevju in se povleče po vejah navzgor ali se vrže čez deblo ter – to je ključno – hitro povleče noge za seboj!

Zadnji pa je skok na glavo v plitvino – ne priporočam. ☺

Srečno in bodi pripravljen!



Dodatek: povezava na kajakaško stran, kjer si lahko preberete še kaj zanimivega.

[http://www.kayakingslovenia.com/?page\\_id=8](http://www.kayakingslovenia.com/?page_id=8)



# SKAVT Peter

*Zgode in prigode* pisatelj: F. M. Nica; ilustrator: Peter

Po poletju polnem doživetij je Skavt Peter pot zanesla v Stično na srečanje mladih...



**DOBRODOŠEL NAZAJ!**

*Som orodje  
Božjega  
usmiljenja*

Množica nasmejanih mladik se je zbrala v stiškem samostanu.

SILNOST

PRAZNOVANJE



DELAVNICE

ADORACIJA

NOGOMET

SPOVED

TRŽNICA



Vau! Koliko aktivnosti in novih poznanstev! Naslednje leto spet pridem - kot PROSTOVOLJEC!

**SREČEN ZAČETEK  
SKAVTSKEGA  
LETA, VAM  
ŽELI  
Skavt Peter**

Dobre volje mladik ni skalila niti kakšna kaplja dežja.



Skavtski pokol s sekiro, tabor IV, Lovrenc na Pohorju, Loška Dolina 1 in Sentilj 1,  
**FOTO: MIRJAM KVATERNIK**



14.20m, Tabor IV, Ševlje, Homec 1, **FOTO: SARA MARINKO**



Divji hokejisti na olimpijskih igrah, tabor IV, Reteče, Koroška 2, **FOTO: VESNA PEROVNIK**



Pod Ponco, tabor PP, Postojna 1, **FOTO: KLEMEN PREMRL**

13. Butalski kvartet TZV 4 Begunje pri Cerknici



Slovenske in skavtske zastave tudi na sdm-ju, SDM, Krakov, Skavti, **FOTO: MATIČ BARTOL**



Slovo, TŠ Pripravnik 2, Bohinj, ZKSS, **FOTO: ANA HERIČ**

Pozdrav vitezov, VV tabor, Grad Kamen, Nova Gorica 1, **FOTO: MATJAŽ RUPNIK ZAMIŠLJENI MEDVED**



1. Prosimo, najprej odrežite po tej črti. Hvala!

2. Prosimo, da nazadnje prepognete po črtkani črti in zlepite odprte stranice z lepilnim trakom. Hvala!

REPUBLIKA SLOVENIJA  
MINISTRSTVO ZA FINANCE  
**DAVČNA UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE**  
p.p. 631  
1001 Ljubljana  
Šmartinska cesta 55  
Ljubljana

Prostor  
za  
znamko



Del dohodnine lahko namenite naši organizaciji na naslednje načine:

Na spletnem naslovu  
<https://e-uprava.gov.si>

Izpolnite priložen obrazec  
in ga oddate na pošti.



#### PODATKI O DAVČNEM ZAVEZANCU:

\_\_\_\_\_ (ime in priimek davčnega zavezanca)

\_\_\_\_\_ (podatki o bivališču, naseje, ulica, hišna številka)

\_\_\_\_\_ (poštna številka, ime pošte)

Davčna številka

\_\_\_\_\_ (pristojni davčni urad, izpostava)

#### ZAHTEVA za namenitev dela dohodnine za donacije

Ime oziroma naziv upravičenca	Davčna številka upravičenca	Odstotek (%)
Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov	2 6 6 1 1 0 6 6	0,5

V/Ni \_\_\_\_\_, dne \_\_\_\_\_, podpis zavezanca/ke